free THEM ALL

218

EUSKAL PRESOEN ALDEKO BATZORDEA - SORTU

14 2020ko negua

Lege Gordailua / Depósito Legal: SS-1471-2012

kalerainfo

BAKEA ETA ASKATASUNA IRABAZTERA

etxera

izan bidea




ETXERA


Preso gaixoak
etxera!
Presxs enfermxs a casa


ACCOMPLIR
SA CONDAMNATION
JUSQU'À LA MORT?
30 urte/ans

Lege Gordailua
Depósito legal
SS-1471-2012

Euskal Presoen Aldeko Batzordea
Zuatzu, easo eraikina, 4 behea.
20018 Donostia, Euskal Herria.

www.kalerakalera.eus

Aurkibidea

Zuera aztertuz

GRADU PROGRESIOA ETA BAIMENERAKO OZTOPOAK

Foro Sozialeko Behatokiak euskal preso politikoek bide penitentziarioa egiteko aurkitzen dituzten oztopoak azaleratu ditu monografiko berri batean. Hala, Zuerako espetxeko kasua jarri dute salbuespenezko politikaren paradigma bezala. Espetxe horrek legedi penitentziario arrunta egiteko aukera eman beharrean, ibilbidea bera eta, beraz, lege penitentziarioaren printzipio nagusiak urratzen dituela salatu dute.

Gaur egun bertan dauden 10 presoetatik 5 lehenengo graduan daude eta beste 5 bigarrenean. Zuerako Tratamendu Juntaren jarreragatik, lehenengoek ez dute gradu progresiorik lortzen, eta bigarrenek dagozkien irteera baimenak burutu ezinean segitzen dute.

Aurretik bertan lehenengo graduan zeudenek eta azken bi urteetan gradu horretan heldu diren presoek ez dute jaso gradu progresiorako inolako proposamenik Tratamendu Juntaren aldetik. Batzuek zigorra oso-osorik bete dute lehenengo graduan (Jose Jabier Zabaleta eta Kepa Etxebarria).

Bigarren graduan daudenen egoera ere eskandalagarria da. Hamaika aldiz irteera baimenak eskatu arren, Tratamendu Juntak kontrako iritzia azaldu du beti eta progresioaren aukera erabat trabaturik daukate. Preso hauek ezin dute irteera baimenik lortu eta, beraz, hirugarren gradurako eta baldintzapeko askatasunerako bidea itxita ikusten dute.

Urteetan zehar gobernu ezberdinek, instituzioek eta hainbat alderdi politikok presoei eskatu izan diete bide legala har dezatela dagozkien onurak eta eskubideak eskuratzeko. EPPKren eztabaidaren ostean, euskal preso politikoak bide penitentziarioa egiten hasi direnean, bidea hori oztopoz beteta topatu dute. Batzuetan EEIOren aldetik, besteetan Ministerio fiskalaren aldetik edo Audientzia Nazionalaren aldetik, baina askotan Tratamendu Juntetatik hasten da blokeoa.



Heriotza berriro

Berrogeitik gora urte dira espainiar espetxeetan etenik gabe daudela euskal preso politikoak. Lehenago ere egon ziren, jakina, baina 1977ko abenduaren azkenetik gaur artean beti eta etenik gabe egon dira euskal errepresaliatu politikoak espainiar espetxeetan, aldi batzuetan 700 ingururaino. 43 urte hauetan euskal preso politikoei zuzendutako jazarpen eta suntsipen politika areagotzen joan dira Madrilgo aldian aldiko gobernuak, epaitegiak, espetxeetako zuzendaritzak... Inolako eskrupulurik gabe gizabidetik urrundu den espetxe politika erasotzailea ezarri zaie euskal presoei. Eta politika horrek ondorio larriak izan ditu kasu gehiegitan: gaixotasun fisiko eta psikologikoak garatzea edo egoera jasan ezina bihurtu zaielako presoak bere buruaz beste egitea dira ondorio horietatik larrienak.

43 urte hauetan, tartean tartean eta sarriegi izan dugu espetxean bertan edo espetxetik gaixorik irten ondoren hil diren preso eta preso ohien berri. Eta amaierarik ez duen jario gaiztoa izaten jarraitzen du.

Joan den urriaren 22an hil zen Asier Aginako Etxenagusia, 44 urteko preso ohi durangarra. 2019ko urtarrilaren 31an kaleratu zuten Asier, gaixotasun larri bat atzeman ondoren bere zigorra etenean utzita.

2004an Estatu frantsesean atxilotu zuten Asier, bere bikotekide Aitziber Coello eta beste kide batekin batera, Coulaine herrian, eta, zortzi urteko espetxealdiaren ondoren, 2012an, Estatu espainiarrera entregatu zuten, ETAko kide izateagatik ezarri zioten zigorra beteta. Estatu espainiarrean beste delituri leporatzen ez ziotenez eta ezin zutenez berriro erakundeko kide izateagatik epaitu, ETAko “kolaboratzaile” izatea egotzi zion Auzitegi Nazionalak, espetxealdia luzatzeko akusazioa espresuki “eraikiz”.

14 urte preso zeramatzala, 2018aren azken aldera hasi zen Asier ondoeza sumatzen. 2019ko urtarrilaren erdi aldera ebakuntza egin zioten eta 31n kaleratu zen Picassent espetxetik,

Euskal preso politikoei ezartzen zaien espetxe politika gizagabe horrek giza eskubideen gainetik presoen suntsipen fisiko eta psikologikoa bilatzen du

abokatuek eskatu ondoren epaileak zigorra etenean utzita. Kaleratu zutenean urtebete falta zitzaion Auzitegi Nazionalak ezarritako zigorra oso-osorik betetzeko. Beraz, urte bete eta bederatzi hilabete eskas egin du kalean Asier Aginakok.

Kartzelatik irten ondoren bere herrira, Durangora, bisita egin zuen, hainbeste urteren ondoren, baina Valentziara itzuli eta han geratzera erabaki zuen, gaixotasunaren artatzearekin segi eta Picassent espetxean jarraitzen zuten bikotekide Aitziber Coello eta bien haur Haitzengandik ahalik hurbilen egoteko. Martxoaren 15ean ezarritako konfinamendu aginduak ere Valentzian harrapatu zuen, beraz, eta horrek ere, beste presoei eragin zien moduan, Asierri berari eta Aitziberri ere eragin zien.

Kaleratu zutenerako gaixotasuna oso aurreratua zuen eta, ebakuntza “ongi” burutu zen arren, tratamendu eta jarraipen zehatz eta zorrotza egin behar izan zuen Asierrek. Esan behar da aurreikuspen mediku guztiak aurka zituela, eta hala ere, etsipenari amore eman gabe, bizitzeko gogo zirraragarria erakutsi zuen lehen momentutik. Errealista zen, hala ere, eta egoeraren jakitun, baina ekarpen politikoa egiteko gogoa adierazi zuen Asierrek behin eta berriz, non eta zer egin ote zezakeen galdetuz. Horrekin batera, Aitziber eta Haitzekin bisitak egin ahal izatea eta haiekin egotea zituen lehentasun.

Asierren osasun egoera, eta haur txikia zutela kontuan hartuz, abokatuek egindako eskaerari erantzunez, bigarren graduko 100.2 artikuluan sailkatu zuten Aitziber 2019ko ekainean eta arratsaldetan espetxetik irteteko baimenak lortu zituen. Horrela, egunero ordu batzuk elkarrekin igarotzeko aukera zeukaten Haitz txikiak, Aitziberrek eta Asierrek. Gaixotasuna oso larria eta garatua zuenez, tratamendu medikua ere erasokorra ezarri zioten, eta ondorioz fisikoki indargabetuta geratzen zen tarteka. Baina esan behar da ezintasun fisikoa gainditzen saiatzeko indar psikologikoa erakutsi zuela beti, eta momentu bakoitza ahalik sakonkien bizitzeko gogo itzela zuela.

Aitziber Coello bikotekideak ere zigorra ia osorik betea zuen Asierri gaixotasuna atzeman ziotenerako, batera atxilotu baitzituzten, baina 16 urteko espetxe zigorra azken egunera arte, 2020ko maiatzaren 2ra arte zehazki, ordainarazi zioten. Horrek atzeratu zuen, lehenaz gain, bikotearen eta bien seme Haitzen herrira itzulera.

Espetxe urteetan, euskal preso politikoei ezartzen zaien salbuespen politikaren aspekturik maltzurrenak ezagutu zituen Asierrek. Estatu frantsesetik entregatu ostean, Estatu espainiarreko espetxeetan urruntasuna eta sakabanaketa bizi izan zituen, eta urruntasun horrek senideengan duen eraginik nabarmenena ere bai. 2013ko irailaren 9an Aranjuezeko espetxera aurrez aurreko bisita egitera zihoazkion amak eta lehengusinak istripua izan zuten errepidean, Madrilera iristean. Beste auto batek atzetik kolpatu eta beraiena guztiz txikituta geratu zitzaien. Itxuraz zauri larririk izan ez bazuten ere, anbulantzian ospitaleratu zituzten, eta bisitara ezin izan ziren iritsi.

“Gogorra izan zen hurrengoan istripua izandako lekutik berriro igarotzea, eta are gogorrago gauzak aldatzen ez badira mila aldiz handik pasa beharko dudala jakitea, ez diodalako utziko bisitara joateari, edonon egonda ere semea” zioen Asierren ama Amaiak eskutitz batean, istripuaren harira Durangoko Udaletxean aurkeztu zuten mozioa eztabaidatu zen egunean.

Atxilotu zutenetik Estatu frantseseko Fleury eta Joux la Ville espetxeetan egon zela semea gogora ekartzen zuen Amaiak, eta momentu horretan Aranjuezekoan zegoela. “Aranjuezen bisean bisekoak aste egunetan izaten dira; horregatik, lantegian jai eskatu behar izaten dugu, edo txanda aldatu edo ahal duguna egin. Nik ez daukat gida baimenik, gainera, eta bidelagunen bat behar izaten dut beti” esaten zuen.

Honek modurik gordinenean erakusten du sakabanaketa eta urruntze politikaren aspekturik larriena senide eta lagunei dagokienean. Izan ere, gogoan izan behar da, konta ezin ahala istripuetan ehunetik gora senide eta lagun zauritu eta 16 hildako izan direla.

Ehunka kilometroko bidaiak egin beharra izateaz gain, aurrez aurreko bisitak aste egunetan ipintzea baita euskal preso politikoen komunikazioak are gehiago zailtzeko asmatu zuten beste neurri bat. Neurri horrek espresuki zigortzen ditu presoen senideak, lantegiren batean lan egiten dutenak bereziki, edo haurrak edo zaintza ardurak dituztenak... Bidaia luzeen gastu ekonomikoa ez ezik, bisitetara aste egunetan joan ahal izateko lantegietako baldintzak daude, kasu askotan gainditu ezinezko oztopo bihurtzen diren baldintzak.

Espetxean bertan, edo espetxetik gaixorik atera ondoren, hil diren euskal preso politikoen zerrenda modu mingarrian luzatzera etorri da Asier Aginakoren izena. Kalerainforen aurreko zenbakian, Igor Gonzalez Sola presoaren heriotza aipatzean esaten genuen espetxe politika honek eragindako 49.a zela berea. Zenbaki horretan sartzen dira espetxeetara bidean errepideetako istripuetan hil diren senideen izenak, presoei ez ezik senideei ezartzen zaiena delako espetxe politika honen zigorra, eta presoez gain senide eta lagunak ere hil dituelako urrunketa eta sakabanaketa politika honek. Oraingoan Asier Aginakoren izena gehitu behar diogu espetxean bertan eta espetxetik larri gaixorik kaleratu ondoren hil direnen zerrenda horri.

Behin baino gehiagotan salatu dugu espetxeak gaixotu egiten duela eta hil egiten duela. Azken lau hamarkada hauetan ikusi dugu espetxeetako egoera beti okerrera egiten joan dela, bizi baldintzak gero eta zitalago bilakatuz. Espetxe-urteak gehitu ahala, adinean aurrera joan ahala, osasunean horren eragina gero eta nabarmenago azaldu zaie hainbat euskal preso politikori, eta horren adierazlea da azken urte hauetan, eta gaur egun, dagoen preso gaixoen kopurua.

Askotan salatu dugu euskal preso politikoei ezartzen zaizkien salbuespeneko neurriak bizi baldintzak espresuki gaiztotzeko neurriak direla, eta neurri horien ondorioek osasun fisiko eta psikologikoan dituzte eraginak. Eragin oso larriak kasu askotan, heriotzarainokoak gehiegitan. Eta ez dira ahaztekoak espetxeetako osasun arreta eta artatze baldintzak, kasu askotan medikuaren eta gaixoaren arteko konfiantzazko girorik gabekoak, sarritan kartzelarien edota Guardia Zibilaren esku hartzearekin nahasiak daudenak.

Euskal preso politikoei ezartzen zaien espetxe politika gizagabe horrek giza eskubideen gainetik presoen suntsipen fisiko eta psikologikoa bilatzen du. Izan ere, epaileen ebazpenekin kendutako askatasuna eta ezarritako zigorraz gain, espetxe bakoitzeko zuzendaritzak eta bertako kartzelariek aliritzira eta nahierara ezarritako murrizketak, zigor gehituak, mehatxuak, jipoiak eta eguneroko tenkatze egoerak dira askotan presoek jasan behar dituztenak, aurrez aurre dituztenak. Baina epaileek ere, beraiek ezarri eta zaindu behar luketen legedia bihurrituz, eta arbitrarioki baliatuz kasu askotan, presoen eskubideak eta espetxe legediak eskaintzen dituen aukerak mugatu egiten dituzte espetxealdia luzatzeko. Bai gaixoen kasuan, zigorraren hiru laurdenak beteak dituztenen eta adin handia dutenen kasuetan, modu gizagabean zitaldu dituzte euskal preso politikoen espetxealdiaren baldintzak.

Espetxe politika gizagabe hau behin betirako bazter dezaten nahi dugu eta behar dugu. Baina horrekin batera, euskal preso politiko guztiak behingoz kalean behar ditugu, etxean behar ditugu, bizirik eta bizitzeko, biharko Euskal Herria eraikitzen kaletik laguntzeko.



Mobilizazioak

URRIAK 5

Atxiloketak onartezinak dira

Kepa Arkauz, Ekhiñe Eizagirre eta Imanol Jaioren atxiloketak salatzeko mobilizazioak egin zituzten Arrasate, Zarautz, Abadiño eta Ziburun. Sarek eta EH Baik deituta, haien askatasuna exijitu eta konponbide garaia dela aldarrikatu zuten elkarretaratze eta mobilizazioetan bildutako ehunka pertsonak. Hurrengo egunean Igor Uriarte euskal preso ohia atxilotu zuten Urruñan, Frantziako lurraldean egoteko debekua duelako. Uriarte, Eizagirre, Jaio eta Arkauz hilaren 7an utzi zituzten aske.



URRIAK 12

Performancea Hispanitate egunean

Felipe VI. errege espainiarraren eta Cristobal Colonen irudiak lurrean eta burugabetuta geratu ziren Iruñeko erdigunean egindako performancean. Sortuk eta hainbat herrialdetako komunitateek deitua zen ekitaldia, herriak goresteko. "Gora herriak" lemarekin espainiar erreinuaren izaera inperialista salatu eta urriaren 12an "zer ospaturik ez dagoela" gogoratu zuten.



URRIAK 24

Sarek Donostian konponbidearen aldeko mosaikoa egin du

Presoak Euskal Herrira ekartzea eta zigorraren hiru laurdenak beteta dituztenak zein gaixo daudenak etxeratzea aldarrikatu zuten atzo Kontxako hondartzan 600 lagunek, Sareren mobilizaziorekin bat eginda. Euskal jendartearen nahia erakutsi zuen mosaikoak "Resolution" leloarekin, eta konponbidea lortzeko urratsak egitea exijitu zuen. EAJ, EH Bildu, Elkarrekin Podemos alderdietako eta LAB, ELA eta UGT sindikatuetako ordezkariek bat egin zuten aldarriarekin.

URRIAK 28

Azken Ostirala

Etxeratek Araba, Bizkaia eta Gipuzkoan Covid 19agatik fase gorrian dauden herrietan azken ostiraleko mobilizazioak bertan behera utzi ditu. Nafarroan, aldiz, segurtasun neurriak gordeta burutu dituzte.

URRIAK 31

Ernaik kontrol soziala salatzeko mobilizazioak burutu ditu Bilbon eta Gasteizen

Osasun neurriak ezinbestekoak direla argi utzita, horien itzalean "gure eskubideak murrizten dituzten neurriak ere ezartzen ari direla" salatu dute. Horrekin batera, zerbitzu publikoen indartzea, elkar zaintzea eta antolatzea eta krisia kapitalak ordain dezala aldarrikatu dute.



URRIAK 31
Hamaika Gara ekimenak Altxa! ekitaldia aurkeztu du Durangoko Plateruenan
Gure Eskuk eta beste 23 eragilek bultzatzen duten Hamaika Gara ekimenak "lehen mugarria" jarri zuen atzo Altxa! ekitaldiarekin. Herritarrak aktibatu eta erreferendumaren aldeko sinadura bilketari bultzada ematea helburu zuen ekimenean, eragile sustatzaileek, nazioarteko erreferentziazko pertsonek eta hainbat kulturgilek parte hartu zuten.



AZAROAK 8
"Irati gurasoekin Euskal Herrira" ekimenak mobilizazioa burutu du Bilbon
Bilboko 30 plazetan aulki moreak jarri dituzte, Irati bere gurasoekin egoteko eskubidea aldarrikatzeko. Horretarako, Euskal Herrira ekartzeaz gain, Zaballako espetxean gurasoentzakwo modulu mistoa sortzea eta euskal espetxeen pean egongo diren erregimen irekiko pisuak martxan jartzea aldarrikatu dute.

AZAROAK 11
Sarek Ibon Fernandez Iradiren askatasuna eskatu du
Esklerosi anikoitza duen preso lasartearrak positibo eman berri du Covid-19n. Herrian egindako mobilizazioan, Ibonen askatasunaz gain, larriki gaixo dauden presoena ere eskatu dute.



AZAROAK 13
Urtarrileko manifestazioa herriz herri egingo da
Urteroko urtarrileko manifestazioak formatoa aldatu eta herriz herri egiteko deia luzatu du Sarek. Bizi dugun osasun-krisiaren ondorioz, Sarek uste du ezin duela aurreko urteetakoaren antzeko manifestazio bat egin. Hala ere, presoen eta erbesteratuen etxeratzea aldarrikatzen jarraitzea ezinbestekoa jotzen du, "Bidea gara" lelopean.

AZAROAK 21 ETA 22
Sarek mobilizazioak burutu ditu Euskal Herriko herri eta auzoetan
Espetxe politika eta salbuespen legedia amaitzeko formatu ezberdinetako ehunka mobilizazio eta ekimen izan dira gaur Euskal Herriko hiri eta herrietan Sareren «Izan Bidea» dinamikaren barruan.

AZAROAK 25
Indarkeria matxistaren aurkako eguna
Indarkeria matxistari aurre egiteko deia egin du Euskal Herriko mugimendu feministak. Euskal Herriko hiriburuetan eta herrietan egindako mobilizazioetan jende andanak parte hartu du.

AZAROAK 28
Azken ostirala
Etxeratek eta Sarek hileroko azken ostiraletan egiten diren kontzentrazioak batera deitzeko erabakia hartu dute. «Bizi garen unean merezi du ahaleginak batzea. Euskal gizartea da berriz ere estatuak eta gobernuak mugiarazten dituen motorra», adierazi dute.

AZAROAK 29
Euskal independentismoak bere apustua berretsi du, Burgosko prozesutik 50 urtera
Eremu independentistaren 80 lagunek manifestu bat ezagutzera eman dute Eibarren. Bertan Burgosko prozesua mugarri bat izan zela gogoratzeaz gain, sakoneko prozesua ez dela bukatu azpimarratu dute.



AZAROAK 29
Dispertsioak eraildako Sara Fernandez gogoan
Iruñean ekitaldia egin dute Sara Fernandezen eta dispertsioak eragindako beste 15 biktimen aitortza aldarrikatzeko.

ABENDUAK 1
Ekimenak hezkuntza erdigunera ekartzea eskatzeko
Hezkuntza Plazara dinamikako kideek hezkuntza eta hezkuntza komunitate guztia erdigunera ekar dadin aldarrikatzeko mobilizazio eguna deituta elkarretaratzeak, manifestazioak, bideoak, pankartak, kantuak, argazkiak eta beste hainbeste ekimen burutu dira.

ABENDUAK 6
Dispertsioak eraildako Karmele Solaguren gogoan
Barañainen ekitaldia egin dute Karmele Solagurenen eta dispertsioak eragindako beste 15 biktimen aitortza aldarrikatzeko.

ABENDUAK 6
Euskal Errepublikaren aldeko aldarria
Ernaik deituta, ehunka gazte atera dira gaur kalera, espainiar konstituzioaren inposizioaren aurka eta euskal errepublikarako bidea egiteko prest.

ABENDUAK 8
"Irati gurasoekin Euskal Herrira"
Arriaga plazan sei bizikleta estatiko jarri dituzte eta sei orduz Irati eta bere gurasoak Euskal Herrira ekartzeko eskaerarekin bat egin dute herritarrek, pedalei eraginez. Ekitaldia amaitu dutenerako aise gainditu dute aldez aurretik ezarritako helburua, Aranjuez eta Bilbo arteko distantzia, alegia.

La utilización de la prescripción

Como instrumento al servicio de la represión



La entrega de Jaione Jauregi Espina por parte de Bélgica en virtud de la aplicación de una euro-orden solicitada por Estado español es un buen ejemplo para entender la actitud de este ante las personas de origen vasco obligadas al exilio político. Una actitud de venganza que pretende convertir esa situación en una condena a perpetuidad. Un impulso vengativo en sí, pero que obedece con cruel coherencia a una posición política netamente represiva.

Han pasado ya más de siete años de la "Declaración de Aiete" tras la que EIPK (colectivo de las y los refugiados y deportados políticos vascos) hizo pública su decisión de dar el paso hacia la regularización jurídica de su situación como aportación al proceso de resolución y paz que debía ponerse en marcha para construir un marco de convivencia sano. "queremos hacer nuestra aportación al proceso abierto para dar una solución democrática al conflicto que sufre Euskal Herria. Para que ningún ciudadano o ciudadana vasca tenga que huir jamás por razones políticas. La mayoría vasca y muchos agentes internacionales han proc-



lamado que hay que ofrecer una respuesta democrática a la naturaleza y consecuencias del conflicto. Con ese objetivo están estructurando una dinámica innovadora, y nosotros y nosotras hemos adoptado el compromiso de convertirnos en agente activo en el marco de ese proceso…". Un marco de convivencia necesitado de muchos ingredientes que, además de los aportados por presos y refugiados, deberán venir también de otros sectores afectados igualmente por la dureza del conflicto. Cada uno desde su perspectiva, cada uno desde lo vivido y sufrido, pero animados todos por la necesidad de hacer posible un nuevo marco de convivencia. En ese camino EIPK aportaba el que ellos veían como imprescindible: La futura Euskal Herria debería ser sin personas presas y exiliadas por motivaciones políticas.

Desde entonces, han sido más de 170 los exiliados y deportados que han transitado ese camino, volviendo a Euskal Herria y trabajando desde ella para que más pronto que tarde puedan hacerlo todos los que aún permanecen en el exilio e incluso la deportación. Actualmente, con la entrega de Jaione, son 39 las exiliadas vascas, 8 de ellas en situación de deportación.

El exilio como condena

Jaione, en la entrevista publicada en Berria y Gara, expresaba en varias de sus respuestas una realidad que muchas veces se nos escapa. "No tengo ganas de correr más … de que cada dos por tres me notifiquen un proceso, una petición", "no son suficientes 42 años de exilio, ¿todavía prisión?". Y es que a menudo la idea que tenemos del exilio es una foto fija que tiene que ver con la alegría que nos produjo saber que tal o cual persona del pueblo había logrado huir de la tortura que sistemáticamente suponía una detención. No acabamos de asimilar que aquella huida fue el primer paso en la huida permanente que supone el exilio o la deportación. La persecución contra los exiliados no cesa. Así lo atestiguan las 378 entregas de policia a policia, las 280 extradiciones o euro-

-órdenes, los 27 asesinados por escuadrones de la muerte.... Una persecución que obliga a los exiliados a vivir en la clandestinidad con las consecuencias que ello conlleva. Ocurrió el 18 de Noviembre de 2017 con Javi Pérez de Nanclares en México. El miedo a ser descubierto y entregado a España le llevó a rechazar un ingreso hospitalario, cuando finalmente su estado de salud le obligó a ello ya fue demasiado tarde. Seguir oculto le costó la vida. Sí, el exilio y la deportación son auténticas condenas. Condenas que, además, los diversos Gobiernos españoles, algunas organizaciones de víctimas, Policía y GC, determinados Fiscales y Jueces de la AN, pretenden que sean a perpetuidad. Tras 10 años de cese de la lucha armada, 3 desde el desarme de ETA y 2 desde su disolución no hay por parte española el menor atisbo de búsqueda de la paz, de la verdad, del avance hacia una justicia restaurativa, de buscar mecanismos para la no repetición. Tras el disfraz de una supuesta búsqueda de la verdad sólo se esconde el afán de venganza y la justicia punitiva. Es ahí donde cobra su verdadero sentido la expresión de Jaione "¿no son suficientes 42 años de exilio?".

Frente a una solución justa más represión. ¿Como lo hacen?

Como decíamos al iniciar estas lineas, la venganza es el motor que lleva a situaciones como la ahora vivida por Jaione, pero lo que realmente está detrás es una apuesta política muy determinada: la de mantener vivo el parámetro con el que siempre lo han abordado, la represión. Y en esa linea tanto los y las presas como las y los exiliados y deportados siguen siendo utilizados como rehenes políticos. Como decíamos al iniciar este artículo la venganza es el motor que lleva a situaciones como la ahora vivida por Jaione, pero lo que realmente está detrás es una apuesta política muy determinada: la de mantener vivo el parámetro con el que siempre han abordado el conflicto, la represión. Y en esa linea presos, exiliados y deportados siguen siendo utilizados como rehenes políticos.

Frente a la apuesta realizada por el EIPK de andar el camino de la regularización jurídica para avanzar hacia una solución justa del conflicto, el Estado ha desplegado toda una batería de medidas para impedirlo, estando en la Audiencia Nacional española las más importantes. Comenzando por la injustificable negativa a facilitar a los abogados la información relativa a la situación jurídica de sus clientes en el exilio, hasta la utilización torticera de la prescripción para convertir el exilio y la deportación en condenas a perpetuidad.

El caso de Jaione Jauregi tiene que ver con esto último, la utilización perversa de la prescripción. Tras leer la entrevista publicada en Gara y Berria no es poca la gente que se pregunta ¿cómo es posible que una persona sea encarcelada por hechos ocurridos hace casi 40 años?

Ocurrió, entre muchos otros casos con Gotzon Telleria, detenido en México el 23 de Febrero de 2017. Incluso los titulares de la prensa española incidían especialmente en el hecho de que quedaban días para que su causa prescribiese.

El pasado día 7, La Razón publicaba un artículo cuyo único objetivo era tratar de justificar la no aplicación de la prescripción en el caso de Jaione. Y es aquí donde nuevamente la situación de Jaiones se convierte en paradigma de lo que ocurre. El 28 de febrero de 2020 la propia Audiencia Nacional española emitió un Auto en el que dictaba la prescripción de unos hechos ocurridos también en 1981 y por los que había sido procesada. Los mismos argumentos que justificaban ese Auto deberían servir para declarar la prescripción de la causa en la que ahora se le pretende imputar. Sin embargo ha sido encarcelada aludiendo que no existe dicha prescripción.

En cualquier tribunal de justicia europeo la causa estaría ganada, pero no podemos olvidar que nos encontramos ante la Audiencia Nacional española, un tribunal directo heredero del TOP franquista cuya función es dar legitimad jurídica a decisiones meramente político/represivas. Lo ha venido haciendo históricamente validando testimonios arrancados bajo tortura y lo sigue haciendo ahora para conseguir, como decíamos, convertir el exilio y la deportación en condenas imprescriptibles, a perpetuidad. O, como es el caso de Jaione, que a la condena del exilio le siga la condena en prisión.

Es tiempo de soluciones

Hay dos formas de afrontar el actual momento político: apostar por dar paso a soluciones a las consecuencias del conflicto que contribuyan a la construcción de un marco político y social que nos acerque a una convivencia democrática y que abra la puerta a la solución al conflicto en sí mismo o empeñarse en mantener la imposición y la represión utilizando el sufrimiento de presos, refugiados, deportados y sus familias como instrumento que impida cualquier avance hacia la convivencia y la paz. En definitiva, como en tantas otras situaciones, se trata de elegir entre una convivencia basada en el respeto a los derechos de todas las personas o apostar por la negación de todos esos derechos siguiendo con la imposición y la represión como la pauta de comportamiento del Estado.

Un comportamiento que ha servido, entre otras cosas, para el alargamiento de los encarcelamientos (doctrina Parot), para eludir los cómputos de penas en otros estados (ley 7/2014), para alargar hasta el límite de lo humanamente soportable las condenas (ley 7/2003) y para perpetuar la incertidumbre e impedir el derecho al regreso de los refugiados y deportados políticos vascos manipulando los tiempos y las prescripciones. Es, el Derecho penal del enemigo, ese que aplicado por una justicia parcial y de parte, no castiga en base al hecho y los supuestos que el derecho común contempla para la prescripción, sino que castiga al que consideran autor por el simple hecho de haber huido y considerarlo, por tanto, enemigo.



Neguko arropa berria webgunean eskuragarri
Nueva ropa de invierno ya disponible en la web

www.serigrafia.eus/shop/etxerat

Herriaren arrazoiaren indarraz, euskal preso eta iheslariak politikoak etxera!

2017ko uztailaren 10ean ipar Euskal Herriko ordezkaritza zabal bat (hautetsi eta jendarte zibileko ordezkariz osatua) Parisi ate joka joan zitzaion. Bidaia hark, justizia ministerioarekin elkarrizketa esparru baten irekitzea ahalbidetu zuen. Baionako deklarazioaren bide orria garatzeko asmoz, salbuespeneko neurrien deuseztapenari ekin zion Euskal Herriko ordezkaritzak alde ainitzetako elkarrizketaren bidez (EPPK, ipar Euskal Herria - jendarte zibil, hautetsi, instituzio - eta Justizia ministerioa).

3 urte baino gehiago pasa dira elkarrizketa esparru hori abiatu zenetik. Bide gorabeheratsua izan da, ipar Euskal Herria eta Frantses estatuaren arteko indar harremanaren arabera aitzinarazten lortu zena. Elkarrizketa esparruko agendaren garapena eten da berriz, askatu beharreko korapilo tinkoenera iritsi delako: euskal preso politikoen etxeratze prozesua martxan jartzearen korapiloaren askatzea alegia.



Irailaren 19a, “bihurgunearen” egun bezala izendatu zen ipar Euskal Herri osoan burutu zen mobilizazio egunarekin. Indar harremana areagotzea helburutzat zuen faseari bide eman zitzaion, zeinek arriskatze politikoa, ar dura eta irudimena eskatzen zituen. Urriaren 17an berriz, desobedientzia zibilaren gainean oinarritutako fasea adostu zen, Bakegileek eta Bake Bideak antolatutako ez ohiko biltzar nagusian, Luhusoko 4. urte mugan lehen ekintza adostuz.

Urriaren 27an berriz, Parisko dei gorteak Xistor Haranburu euskal preso politikoaren baldintzapeko askatasuna berrestea deliberatu zuen. Denon sorpresarako erabat hetsia zirudien bide juridikoari leiho berri bat ireki dio Parisko Dei Gorteak. Garaipen politiko inportantea da, baina are inportanteagoa, ipar Euskal Herriko gehiengo politiko eta sozialak bultzatutako, gogoeta, elkarrizketa eta ildo mobilizatzailearen ondorio zuzena delako.

Elkarrizketa esparrua

Gorago erran bezala, elkarrizketa esparruan, Baionako adierazpenaren garapena oinarritzat hartuz, salbuespeneko neurrien auziari lotu zitzaion. Ezinbesteko urratsa, euskal preso politikoen auzia konponbide orokorrago batera helarazteko. Eskubideen errespetuan eta bide juridikoetan oinarrituriko etapa berri bat finkatu zen. Honela ekin zitzaion urrunketa eta sakabanaketaren eta DPS estatutuen auziari.

Nahiz eta, etxetik eta senideen ondoan presondegiratua izaiteko eskubidea oinarrizko eskubidea izan, maila honetan pausoak lortzea ez zen bide errexa izan. Lehen momentutik, logika sekuritarioa eta antiterroristaren mugekin topo egin zuen ipar Euskal Herriko ordezkaritzak, baita ipar Euskal Herritik bultzatzen zen dinamikaren kontrako lobiekin ere. Honen ondorioz lineala izan behar zuen etapak, bi blokeo momentu bizi izan zituen. Hurbilketen auzia bera hastearen deliberoa hartzearena, eta bururaino eramaiteko konpromezua hartzearena Frantses gobernutik.

Bi momentu horiek gainditzeko, aktibazio sozial eta kontsentsu indartsu bat eraiki behar izan ziren ipar Euskal Herrian; masa mobilizazio garrantzitsuekin eta hautetsi eta instituzioen babesarekin adierazi zena.

Salbuespen neurrien gainditze agendan, baldintzapeko askatasunen eztabaidan dagoen blokeoan, epaile eta prokuradoreen independentzia dago jokoan; ministerioak ere, independentzia hori errespetatzeko ardura osoa duela gaineratuz. Horregatik, delegazioak bake prozesua aktatuko lukeen politika penal bat sortzearen beharra aintzinatu zion ministerioari.

Hurbilketen auzia aitzina eta bukatzear zihoala, ipar Euskal Herriko delegaritzak 2019ko urriaren 4an aurkeztu zuen erdi bideko bilana eskaini





zuen. Ipar Euskal Herriko lan eskema, aintzinamenduen bermetzat jo zuen ordezkaritzak. Lehen etapa hortan emandako hurbilketak begi onez jo bazituen ere, bilan gazi gozoa egin zuen. Bide juridikoen baitan, baldintzapeko askatasunen edo larriki eri diren presoen askatasun eskaeretan, fiskaltza antiterroristak, fiskaltza orokorrak eta Dei Ganbarak euskal preso politikoen kontra izan jarrera salatu zuen. Azpimarratuz gainera, lehen instantziako epaitegiak, askatzeak onartzen dituela eta Euskal Herritik bultzatzen den bake prozesuak atzera ez egiteko bermea dela. Fase berri bati heltzeko deialdia luzatu zien ipar Euskal Herriko ordezkaritzak, Frantses gobernuari eta ipar Euskal Herriko eragile, hautetsi eta jendarteari: etxeratze prozesua eraikitzeko garaia alegia.

Ikuspegi sekuritarioa eta antiterrorista, bake prozesuaren etsaia, ipar Euskal Herriko bide orriaren garapenaren aintzinean harresi!

2019ko maiatzaren 17an, ele ederrekin etorri zen Emmanuel Macron Frantziako lehendakaria Miarritzera. Prozesu eredugarria eta lagundu beharrekoa zela adierazi zien ipar Euskal Herriko hautetsiei. Hitz esanguratsuak, Arnagako deklaraziotik urte batera emandakoak, lurralde oso baten engaiamenduaren aitorpen bezala interpreta zitekeena. Etapa berri baten eraikitzearen bezpera izan zitekeenaren esperantza ttipia sortu zuena.

Frantses gobernuaren edo/eta justizia ministerioaren praktikak berriz kontrakoa erakutsi zuen. 2019ko uztailean PNAT-aren (fiskaltza antiterrorista nazionala) sorrera ekarri zuen, haren buru, JF. Ricard euskal aferetan ezaguna den prokuradorea izendatu zuelarik gobernuak. Eta lehen momentutik haren jarrera irmoki finkatu zuen bake prozesuaren garapenaren kontra. Lehen instantzian presoen eskubideen alde doazen erabaki ia guziei dei egiten die. Honela, Jakes eta Xistorren baldintzapeko askatasunak zapuztu ditu, harekin lerrokatua den fiskaltza orokorraren eta Parisko Dei Ganbararen babesarekin. Hala egin du ere larriki eri diren presoen kondenen eteteei ala erredentzio ttipienari sistematikoki dei eginez. Tematze horren aintzinean, lehen instantziako epaitegiak haren argumentazioak zorroztu ditu, Euskal Herrian garatzen den bake prozesuaren baitan (ETA erakundeak eta euskal presoek emandako urrats, jendarte zibil eta instituzioen babesa) kokatuz historia berriz ez errepikatzearen oinarria. Hala eta guztiz mezua argi gelditzen da bake prozesuaren aldekoei begira: ez dago bake perspektibarik, presondegia azken eguneraino ala heriotzerainokoa izanen da. Hau da, Xistor, Jakes eta Ionen kasuan heriotzerainoko kondena efektibo bilakatzearen delibero firmea.

Ezin ulertzekoa den mezua ipar Euskal Herrian. Armagatzeaz geroztik, bake prozesuak gatazka politikoak eragin dituen ondorioei eman beharreko konponbidea orokorra izan behar da, eta mendekutik at eta kontakizunen lehietatik kanpo eta manera inklusiboan eraiki beharrekoa da. Hortaz, ipar Euskal Herrian edo/eta Frantses estatuan dauden estatu sakonen, ala elkarte zonbaiten jarrerak ulergaitzak bihurtu dira gehiengo politiko eta sozialaren baitan. Oso barneratua da gaur, biktima guzien aitortza, dagozkien eskubideak eta euskal preso politikoen etxeratzea, kontrajarriak dauden gaiak baino elkar elikatzen duten gaiak direla. Eta beraz Aieteren 10garren urtemugara heltzen garen momentu honetan, salbuespen neurrien mantentzeak ala areagotzeak, prozesua bera zalantzan ezartzeaz gain, lubakiak mantentzea edo/eta sakontzea besterik ez dakar.

Horiek horrela, Jon, Jakes, Xistor eta Unai-en presondegiratzearen urtemuga kari, etapa berriaren irekitzearen beharrari egokitutako fase mobilizatzaile berri baten eraikizteko apostua egin da.



Non dago borondatea? 30 urte aski da! Heriotzerainoko kondenarik ez!

Dinamika berriaren aktibatzeak, Covid-19aren osasun larrialdiarekin topo egin zuen. Aski fite, Frantses presondegietan dagoen gain populakuntza dela eta, presondegietan eman daitekeen egoera katastrofikoari aurre egiteko, urgentziazko neurriak hartuko zituela iragarri zuen gobernuak. Bainan, neurri horietatik kanpo utzi zuen, "terrorismoaren" legediaren baitan kondenatua ala presondegiratua den pertsona oro. Orduan, Josu Urrutikoetxea, Jakes Esnal, Xistor Haranburu, Ion Parot, Ibon Fernandez Iradi eta Gurutz Maiza Artola preso mantentzea erabaki zuten.

Ordezkaritzak gogorki salatu zuen delibero hori eta deskonfinamenduaren biharamunean, gobernuak egin ez zuen keinua, galdutako aukera bezala apuntatu zuen. Tonoa altxatzeaz gain, Macronen hitzak bergogoratu zituen eta hauen zintzotasuna galdezkatu ere. PNAT-ak eta Dei gortearen jarrera atzerakoi eta mendekatzaileak sortzen dituen egoerak eta muturrerainoko egoerak apuntatu zituen, epe ertain batean sor ditzaketen arriskuak seinalatuz.

Mezua argi gelditu zen, ipar Euskal Herrian, dagoen blokeo politikoa aktatu zuen, ipar Euskal Herriko agenda politikoari lotutako dinamika berria irekiz. Elkarrizketari bizkar eman gabe, bainan elkarrizketa esparruko agenda eraikitzailea noiz hasiko den itxoin gabe.



Herriaren arrazoiaren indarra, estatuaren indarraren arrazoiaren gainetik!

Irailaren 19ko mobilizazio eguna, "bihurgune"-tzat jo zuten Bakegileek eta Bake Bideak. Argi hitz egin zuten, "denbora pasatzen uztea, pedagogia... ez dira aski! Bere aniztasunean batzen den jendartea: ez da aski! Iraganeko pisuak oztopatzen ditu etorkizuneko urratsak. Alde bakartasunak estatuen esku hartzea derrigortzen du; arduragabea eta kriminala da inplikazioa errefusatzea. Bake prozesua aitzinatu behar da. Oztopoak gaindituko ditugu! Beste hauturik ez da!"

Frantses estatuaren inmobilismoaren aintzinean, ildo mobilizatzaile berria eraikitzearen beharra aldarrikatu zuten, eta fase hori ekintza sinboliko batekin irudikatu zuten, ehundaka herritarrekin, Estatuko antena den suprefetura harresiz inguratuz. Hastapena baizik ez zela iragarri zuten ere!

Urriaren 17an, Bakegileek antolatutako ez ohiko biltzarrean, bertan hurbildutako eragile, hautetsi eta norbanakoen artean, irailaren 19an irekitako fase mobilizatzailean sakontzeko deliberoa hartu zen. Herriaren arrazoiaren indarra, estatuaren indarraren arrazoiaren gainetik jartzeko helburuarekin. Horretarako desobedientzia oinarrian, irudimen eta konpromezu berriak sortuko duen fase berri baten irekitzeko apostua egin zen. Luhusoko 4. urtemugarako, abenduaren 19an desobedientzia lehen ekintza eta urtarrilaren 9ko manifestaldia iragarri ziren.

Pareta pitzatua

Urriaren 27an ustegabean hartu gaituen erabaki baten aintzinean aurkitu ginen, pareta pitzatu da! Orain arte erabat hetsia zen Dei Ganbarak lehen instantziako erabakia konfirmatuz, PNAT-a jarri du hartzaile bezala. Garaipen kolektibo eta politiko nagusi bat. Euskal preso eta iheslari politikoen etxeratze prozesuari perspektiba, edo aukera leiho berria irekitzen diona.

Xistorren baldintzapeko askatasunaren aldeko delibero hori, ipar Euskal Herritik bultzatzen dugun lan eskemaren baieztapena da.

Nahiz eta oraindik frogatzekoa den erabaki horrek Jakes eta Jon-en baldintzapeko askatasunari bide emaiten diola, gaur egungo panorama politikoan duen garrantzia neurtzea inportantea da. Erabat hetsia zegoen egoera bati aukera leiho bat ireki diolako, hau da, erabat hetsia zen bide juridikoari perspektiba berria ekartzen diolako.

Hori horrela, Xistorren erabakia seinale bezala kontsideratuz, ildo politiko, diplomatiko eta aktibazio sozialean aurreikusitako plangintza berregokitu egin da. Keinu gisa, abenduaren 19an, konfrontazio politikoa areagotu nahi zuen desobedientzia ekintza suspenditzea erabaki da, borondate politiko baten segurtamena izan arte. Honek ez du desmobilizazio fase bat adierazten, alderantziz, azken urteetako lan eskeman sakonduz, erabaki hau, erabaki juridiko bat baino gehiago izan dadin konfirmazioaren bila joango gara ipar Euskal Herrian. Horretarako, elkarrizketa esparruaren berrabiatzea eta zintzilik utzitako agenda berreskuratzea eta aktibazio soziala mantentzea garrantzitsua izanen da.

Erabat blokeatua zen egoerari aurre egiteko, konfrontazio politikoa areagotzea baino, desblokeatzeko parioa egin du ipar Euskal Herrian gehiengoak, eta pareta pitzatzen lortu du. Aukera leiho bat ireki da, bainan indar harremana mantendu beharko da eta adi egon Xistorren egoera, egi bilakatu dadin Jakes eta Ionentzat, eta euskal preso eta iheslari politikoen etxeratzea prozesua eszenatoki berri batetara eramaiteko parada izan dadin.

Instituzioak, eragileak eta herri ekimenak

URRIAK 8

Irati gurasoekin ekartzeko

"Irati gurasoekin Euskal Herrira" dinamikak sinadura bilketa martxan jarri du, martxoaren 8an hiru urte beteko dituen neskatoa eta bere guraso Bea Etxeberria eta Iñigo Zapirainen eskubideak betetzeko eta Zaballako kartzelara gerturatzeko. Itziar Ituñok, Xabier Madariagak, Galder Perezek, Onintza Enbeitak edo Joxe Mari Agirretxe 'Porrotxek', besteak beste, Katixa Agirrek idatzitako dokumentua sinatu dute. Dagoeneko 300 bat lagunek sinatu dute manifestua.

URRIAK 13

300 bat legelariren manifestua

Ideologia eta geografia esparru zabaleko 300 legelari inguruk sinatutako manifestuan, presoen eta haien familien egoera hobetzeko 6 puntu nagusi azpimarratu dituzte: urruntze politika bertan behera uztea; gaixotasun larriak dituzten presoak aske uztea, beharrezkoak diren kautelazko neurriak hartuta; Covid-19aren pandemiari aurre egiteko presoen oinarrizko eskubideak gehiago errespetatzen dituzten neurriak hartzea; familia-bizitzarako eskubidea ahalbidetzeko neurriak hartzea; erregimen irekiak, kondena etxean betetzeko aukera eta baldintzapeko askatasunak azkartu eta ahalbidetzea; presoen oinarrizko eskubideak bete eta errespetatzea.

URRIAK 17

"Elkarbizitza eraikuntzarekin konpromiso soziala"

Aieten egindako agerpenean azpimarratu zuten "elkarbizitza demokratiko" baten eraikuntzarako beharrezkoa dela "askatzeke dauden hiru korapiloetan erabakitasunez" aurrera egitea: "biktimen arteko ezberdintasunen diskriminazioa alboratu, diskriminazio hori gainditzeko behar diren mekanismoak diseinatuz", "egia, justizia eta erreparazioa" bermatuz, baina "memoria kritiko eta inklusiborako" eta euskal "presoentzat konponbide integral baterako pausoak emanez".

URRIAK 21

Sanchezen Gobernuari interpelazioa

Senideen elkarteak adierazi du 2018ko ekainetik Estatu espainiarrean egindako presoen 63 mugimenduek 58 presori eragin diela, eta hauetatik soilik 12 izan direla Euskal Herrian dauden espetxeetara hurbiltzeko.



URRIAK 23

Urgentziazko irtenbidea aldarri

Izan Bidea dinamikaren baitan, LAB, ELA, UGT, ESK, Steilas, CGT/LKN, CNT, EHNE, Hiru eta Etxalde sindikatuek Bilboko espainiar Gobernuaren ordezkaritza aurrean elkarretaratzea egin eta Madrilgo gobernuari euskal presoei aplikatzen dieten salbuespenezko legediarekin bukatzeko exijitu diote.



URRIAK 29
Behatokiak isolamenduei eta Kordobari begira
Bigarren ale honek bi gai jorratzen ditu: batetik, motibazio politikoko delituengatik euskal preso batzuek isolamendu moduluetan pairatzen duten egoera eta, bestetik, orokorki presoek birgizarteratze ibilbideetan gainditu behar dituzten oztopoen azterketa. Eta, horren lekuko, Kordobako espetxean gertatu dena aztertu dugu.



URRIAK 30
Foro Soziala EPPKrekin
Mintzaide biak ados daude bizikidetza demokratikoan urratsak eman ahal izateko oraindik dauden trabak kendu beharraren inguruan: urruntzea, isolamendua, graduen eboluziorako zailtasunak, preso gaixoak, 70 urtetik gorako presoak, zigorrak metatzeari buruzko Europako araudiaren aplikazioa, eta 40 urteko espetxealdi errealen muga jarri zuen zigorrak osorik betetzeari buruzko 7/2003 legetik eratorritako zigor eta espetxe-salbuespenaren berrikuspena.

AZAROAK 3
Presoen gertukoen sufrimendua jasanezina da
Puerto I, Puerto III eta Avilako espetxeetara joan ziren bederatzi senideri administrazio-espedientea ireki diete, perimetroan itxitako lurraldeak zeharkatzeagatik. Bestetik, Teruelgo espetxean senide batek bisita galdu zuen larrialdi-egoerako neurrien ondorioz.

AZAROAK 20
Elkarbizitzaren aurkako lobbyei aurre egiteko deia
EAEko gobernuari, Nafarroakoari eta gobernu espainiarrari lobby immobilistak urruntzearen amaiera eta presoen bide juridikoa blokeatu ez ditzan esku har dezaten dei egin die.

AZAROAK 20
“Irati gurasoekin EH-ra”
Umeen eskubideen nazioarteko egunaren harira, ekimen honek gurasoak kartzelan dituzten umeen eskubideak errespeta ditzaten gauzatu beharreko neurri ezberdinak aurkeztu ditu.

AZAROAK 24
Torturaren biktimak aintzat hartzeko eskaera
Nafarroan torturaren errekonozimenduan aurrerapausoak emateko eskaera egin du gaur Foro Sozialak, Mikel Zabalzaren heriotzaren 35. urteurrenean. Biktima hauek milaka badira ere diskriminazio larria pairatzen dutela salatu du.



ABENDUAK 1
Dispertsioaren gastuei aurre egiteko ekimena
Etxerat elkarteak eta euskal mahastizainek bat egin dute ‘Urrun daudenengatik, topa!’ izeneko kanpainan. Ardo ekologikoa salduko dute dispertsioaren gastuei aurre egiteko.

ABENDUAK 2
Nazioarteko bake prozesuetan emakumeen parte hartzeaz gogoeta
Eremu politiko, sindikal eta sozialeko 80 bat emakumek manifestu bat sinatu dute. “Bakea ez da soilik indarkeriaren ausentzia” seinalatu eta “bakeak demokrazia, justizia soziala eta eraldaketa” esan nahi duela gogorarazi dute.

ABENDUAK 6
Askatasuna exijituz
Egindako agerraldian Sarek, Etxeratek eta Jaione Karrera presoaren abokatuak Josetxo Arizkuren Ruiz, berriki bihotzekoa jasan eta bihotzean 4 stent jarrita dituena, eta larriki gaixorik dauden beste preso politiko guztien askatasuna galdegin dute. Hala, abenduaren 7rako manifestazioa deitu dute Iruñean.



ABENDUAK 7
Behatokia Zuerari begira
Foro Sozialaren Behatokiak hirugarren txostena egin du. Zuerako espetxean graduen progresiorako eta irteera baimenetarako jartzen dituzten oztopoak jaso ditu.

ABENDUAK 10
Bazterkeriarik gabeko memoria
Gasteizen egoitza duen Terrorismoaren Biktimen Memoriarako Zentroaren «planteamendu diskriminatzailearen aurrean», Euskal Herriko hainbat memoria eragilek ‘Memoria osoa, bizikidetzaren alde’ kanpaina aurkeztu dute.

ABENDUAK 11
Gehiengo politiko eta sindikala urrunketaren aurka
PNV, EH Bildu, Elkarrekin Podemos-IU alderdiek eta ELA, LAB, CCOO, UGT, ESK, Etxalde, EHNE, CNT, CGT, Hiru eta Steilas sindikatuek adierazpen bateratua plazaratu dute. Euskal presoak Euskal Herriko espetxeetara ekartzeaz gain, aplikatzen den salbuespeneko espetxe politika gainditzea eskatu dute.





Bukaezinezko baten kronika

EPPKren historia eta istorio bat

Kolektiboaren, bere osotasunean hartua, egungo osasun egoera, bere ibilbide luzea aztertu ondoren, maila batean, bikaina dela esan dezakegu. Izan ere, espetxe kolektibo politikoren adibiderik ez da ezagutzen Europan edo munduan hain ibilbide luzearen ondoren hain osorik mantentzen denik. Estatu espainiarraren kasuan, GRAPOko en kasua dugu ere, hauek ere EPPKren gisako urte ibilbidea betetzen dutenak; halere, beldurrik gabe lot dezakegu egungo euskal preso politikoen kolektiboa sasi-amnistia aurretik osatua zegoen kolektiboarekin, GRAPO artean existitzen ez zeneko garai hartan. Xehetasun guztiekin, jakina, orduko euskal preso politikoen kolektiboa zabalagoa zelako maila batean (ETAko adar eta Batzar ezberdinak...). Une eta fase ezberdinak igaro ditu Kolektiboak, bai erakundearen ekintzen jardunari lotuak bai estatuak inposatutako fase eta espetxe politikoari lotuak. Belaunaldi ezberdinek osatu dute giza-emakume multzo hau eta fase horiei egokitzea tokatu zaie. 1978tik 1987 arteko militante preso elkartze zabal hura sakabanatua izanen da 80. hamarkadaren amaieran eta hasierako hamarkadan suertatutako barne dinamika asko inposatutako errealitate honi egokitu behar izan dute.

Kontua da, finean, 1978tik honako Kolektibo honek zutik eta osorik iraun duela azken 42 urte hauetan. Espetxe politika erasokorrak eta kriminalak tarteko, gisa guztietako borrokak tarteko, eraso eta tenkadura politika amaigabea tarteko, eritasunak eta heriotzak tarteko...badirau oraindik Kolektiboak. Luze emango zuen honen arrazoia azaltzeko: kolektibotasunaren zentzua bera -bakartze egoera larrienetan ere bizitzen dena-, elkarrekiko elkartasun sentimendu finkoa eta finkatua, elkarrekiko errespetua iritziak iritzi, kanpoko (sendia, lagunak, ingurua, burkideak...) babes eta elkartasun presentzia, unean uneko egoeretara egokitzeko gaitasuna, malgutasunaren lehenestea zurruntasunaren gainetik... Baina errealitate objektiboa dugu Kolektibo honek ia 50 urtez iraun duela bere helburu eta bere herriarekiko loturarekin. Saiatu da estatu, saiatu ere, hamaika trikimailuen bidez (damuketa eskaintzak, urrunketa, bakartze latzak, espetxe arau kriminalak...) Kolektibo hau hausten, puskatzen, akabatzen... baina emaitzarik gabe: ukabila gora ateratzen dira oraindik askatu berriko militanteak, beren sendi eta hurkoek inguraturik. Kolektiboa zatitzeko asmatutako espetxe politikak porrot hutsak bilakatuko ziren: hasierako Kolektiboaren barneko tentsio uneak, eztabaida sutsuak, zatikatze mehatxua... etsaiak zatikatzeko asmoz diseinatutako politikak berak haizeak lastoa bezala eraman zituen.

Gauzak horrela, badago kontu bat sekula ahaztu behar ez duguna; Kolektibo hau pertsonez osatua dagoela, gizon-emakumez, alegia, bakoitza bere nortasun eta zirkunstantzia pertsonalekin. Eta norbanako bakoitza berezia dela, bere historia pertsonalarekin, bere indar gune eta ahuleziekin, bere zoriontasun une eta larrialdi deiadarrekin. Horrela, Kolektibo honen alde zaurgarrienari eman nahi diogu lehentasuna oraingo honetan: eritasunak jotako militanteak, alegia. Eta, jakina, pertsona hauen egoera pertsonalari lehentasuna ematea izan liteke aukera bat baina preso gaixo eta, are gehiago, preso gaixo larrien inguruko kasuak nahiko maiz azaltzen direnez kontrako bidetik joko dugu oraingoan: espetxe sistemaren osasun arloko jokaera Kolektibo honengan azken hamarkada hauetan.

Hasmentako urte lanbrotsu haiek

Aurreko paragrafo batean aipatu bezala, 90. hamarkadaren hasieran aurkitzen dugun panorama hitz batekin lotzen da: sakabanaketa. Urruntzea, bakartze politika (lurralde ezberdinetan, modulu ezberdinetan...), tentsio uneen biderkatzea (jipoiak, probokazioak, muturreko arau estutzeak...).







Hau guzti hau, esan bezala, gero eta partaide eta pisu gehiago hartzen ari zen kolektibo honen zatikatzea, puskatzea, suntsitzea bilatuz: jokatzen ari zen xake partida politikoaren parte garrantzitsua bilakatu zen etsaiarentzako eta nola edo hala desagertarazi beharra zegoen abertzale munduan eta euskal jendartean artean hain indar bateratzailea biltzen zuen kolektibo hau. Baina, kurioski, atzetik atera zitzaien tiroa: haien ustez hain zatikatua eta banandua zegoen kolektiboko emakume eta gizonek firme eutsi zioten erronkari eta denek bat eginda aurrera egitea lortu zuten. Ordura arteko elkarrekiko desadostasun, ezinikusi eta mesfidantzak etsaiaren errepresio politikaren batera edo medio disolbatzen joan ziren. Zigorrak, beldurtu eta etsipenean sartzea ordez pertsona hauek egoerari eustea eta beren elkartasun izpirituan errotzea lortu zuen.

Testuinguru hau kontuan izanik, 90. hamarkadaren hasierari buruzko erregistro gutxi ditugu lantzen ari garen gaiaren inguruan. Kontuan izan 1978ko urtarrilean hasi zirela presondegiak betetzen, gerora EPPK izendatuko zen militante multzoa osatuz. Gaixotasun eta gaitzei buruzko informazio gutxi zegoen: artean, espetxeratu berriak militante gazteak ziren ia gehienak. Osasuntsuak, beraz...edo! Izan ere, baditugu erregistratuak hamarkada honen hasieran geroztik larritu ziren kasu batzuk: Josu Retolaza preso eibartarra, diagnostiko akasdun eta tratamendua ez egokiaren ondorioz larru minbiziz 1987n kanpoan zenduko zena. Edo Ramón Arzamendi arrasatearra, 1986n bere eritasunagatik askatua izan zena. Hor dugu Joseba Asensioren kasua ere, Herrerako medikuaren arduragabekeriagatik 1986an tuberkulosiaz zendua. Pentsatzekoa da urte batzuk lehenago garatuko zuela gaitza. 1988an, berriz, Mikel Lopetegi tolosarra bere buruaz beste eginda agertu zen bere ziegan eta Juan Karlos Alberdi bihotzekoak jota zendu zen Herrera de la Manchan. Ezin ahaztu ere 1985ean bere buruaz beste eginda hildako Jose Ramon Goikoetxea p-mko militantea.

Beraz, aurrekoan aipatutakoa kontuan dugularik, ezin esan gaztetasuna gaixotasuna eta heriotzaren aurkako salbaguardia denik Espainiako espetxe erresuman. Gauzak horrela, urte haietan hasiak ziren dagoeneko kanpo medikuak preso hauen bisitak burutzen, barnean osasun arloan gertatzen ari zenaren kezka nabarmena baitzegoen. Ondorioz, garbi dago garai hartako espetxeko osasun asistentzia utzikeriaz eta arduragabekeriaz jota zegoela, higiene falta izugarriarekin batera. Baina laister hasiko ziren trabak eta komediak presoen konfiantzako medikuak espetxera sartzeko tenorean.

1989ko ekainean agerraldi bat egin zuten gure medikuek non orduko egoera eta jasaten ari ziren trabak aipatzen zituzten: "..ante las claras deficiencias y negligencias médicas que se han producido por parte del servicio médico dependiente del Ministerio de Justicia. A lo largo de estos años son muchas las consultas realizadas en el interior de las prisiones, no sin grandes trabas. Situación que se ha agravado en las últimas semanas ante la prohibición reiterativa de que estamos siendo objeto para asistir a los presos vascos dispersados por la geografía española". Ikusiko dugun bezala, espetxe zein epaileen jarrera ukatzaile hau denboran zehar mantenduko da ia gaur egun arte.

Argi dagoena da konfiantzako medikuei buruzko jarreraren aldaketa hau ez dela besterik gabe suertatzen. Izan ere, ikusi besterik ez dago zer motako gertakizunak suertatzen ari ziren garai hartan arlo politikoari dagokionez. 1989ko apirilean ETA eta espainiar estatuko aparatuen arteko bilerak eta elkarrizketak eten egiten dira Algerian. Aldi berean, lehen urruntze masiboa suertatuko da: Herrerako ia preso gehienak ireki berria den Sevilla IIra lekualdatzen dituzte. Orduan ere hasiko dira gauzatzen dira bakartze egoera gogorrenak. Eta testuinguru honetan suertatzen da medikuek salatzen duten bisiten trabatze politka. Beraz, hamarkada ordu arteko torloju estutze zorrotzenarekin amaituko da.

1990 hamarkada. Urruntze, bakartze, zigor eta erresistentzia urteak

Urruntze eta bakartze politika zabaltzekoaz gain, edo hau dela eta, bizi baldintzen eta osasun baldintzaren inguruko salaketak ugarituko dira eragile askoren aldetik. Sakabanaketak biderkatu egiten ditu espetxeetako osasun asistentziaren arazoak, kartzela bakoitza mundu bat delako. Eta gure medikuek zailago izanen dute presoen osasun egoerak kontrolatzeko eta, lehen zaila izanik ere, bisitak burutzeko. Espetxeak espetxe, kontaezinezko urraketen berri iristen dira medikuengana eta haien lana are zailagoa bilakatzen da: espetxeetako mediku eta agintarien jarrera oztopatzailea medio, besteak beste. Espetxe batzuetako egitura fisikoa hertsia da arras: gutxieneko metro karratuko ziegak, leihoak burdinazko estalki zulatuekin...Eta barne arautegia zorrotza.

Eta heriotzen zerrenda tragikoa berandu baino lehen hasiko da martxan. 1990ko urte amaieran 58 urteko Mikel Zalakain preso billabonatarra hilda agertuko da Martuteneko bere ziegan, bihotzekoak jota. Gaitzaren larritasunaz jabetuak ziren espetxean, uztailan bihotzeko larri batek ospitaleko Zainketa Berezien Unitatera bideratu zuelako; baina hori ez zen inolako oztoporik izan egun batzuk beranduago pertsona hau 500 kilometroko bidaia batean penintsulako beste muturreraino lekualdatua izateko. Martutenera heldu zenerako gaitzak guztiz harrapatua zuen, orduko bihotzerako tratamendu eta errebisioak ukatuak izan zituelarik. Gainera, bakartze ziegetan eduki uten, presio psikologiko larriak jasanez. Egoera honetan, nahikoa izan zen espetxeak ospitaleko kardiologia kontsultara ateraldi bat geldiarazi izana gau horretan bertan bihotzak bereak egiteko. Ez da kasu bakarra, ikusiko dugun bezala, hamarkada horretan beste 5 militante zenduko baitira.

Hamarkada honen hasieratik ugarituko dira osasun arloko eskubide urratzen salaketak: urruntze eta lekualdatze politika, bakartze ziegetako "diskoteka efektua", jipoi estrategia guardia zibil eta funtzionarioen aldetik, espetxeetako medikuen jarrera arduragabe eta salagarria...Aldi berean, espetxe politikaren ondorio psikologikoak nabarmentzen hasten dira: eskizofrenia paranoideak, psikosi maniako depresiboak...Ohartarazten zaie espetxeetako osasun arduradunei, baina alferrik: farmakologia hutsa tratamendu gisa eta askatze eskaeren ukazio sistematikoa. Horretaz gain, gainerako presoei ezartzen zaizkien muturreko bizitza erregimena eta neurri berak ezartzen zaizkie, bakartze zigorrak barne. Une batean, kasuen larritasuna ikusirik, honek espetxeari lekarkiokeen ondorio negatiboa kalkulatuz eta kaleko presioa medio, kasuren baten baldintzapeko askatasuna lortu zen.

Presoen asistentziarako medikuen1992ko amaierako txostenek egoeraren laritasuna azpimarratzen dute behin eta berriz euskal presoen "banan banako suntsitze teknologiaren diseinua" salatzen dutelarik.

Hamarkada honen hasierakoa dugu ere gose greba aldi luze eta gogorra. Muturrerainoko borrokak suertatzen dira bizi baldintza duinen eskaeraren pean, Las Palmasko Salto del Negron, besteak beste, osasun egoera larriak eraginen dituztenak. Ez da ahaztu behar hamarkada honen hasieran zendu zela Sevillano grapokidea, gose greba bere azken muturreraino eraman ondoren. Ohi bezala, espainiar gobernua eta estatu aparatuek entzungor egiten diete gizalegezko eskaera hauei. 1995ean ere errepikatuko dira bizi-baldintza duinen aldeko gose grebak.

Giro honetan, eta Euskal Herrian tentsio handiko uneak bizi direlarik (Lasa-Zabalaren afera, "Basta ya"koen ofentsiba, Aldaiaren bahiketa-presoen aldeko itxialdiak Artzain Onean, atxiloketak, tortura testigantzak eta heriotzak, ekintzak armatuak...) 1995ean presoen aldeko eragile ezberdinek salaketa publikoa egiten dute berriz. Errepikatzen dira salaketak: presoen jipoi etengabeak, bakartze egoera luzeak, lekualdatze surrealistak (10 kilometroko lekualdatzerako 2.000 kilometro korrituak...), gaixo larrien



baldintzapeko ukatuak Inaxio Mendiburu, Axun Sierra...), higiene falta espetxeetan, eskuburdinak ospitaletan... Salatzen da ere urte berean 40 kanpoko medikuen bisita baimena tramitatu zirela eta horietako 29 ukatuak izan zirela. Arrazoiak, betikoak: "espetxearen segurtasuna", gaixoen inguruko agerraldiren batean agertu izana, "MLNV"ren balizko partaide izatea...

1995ean arazo psikiko-psikotikoak dituzten presoei buruzko kezka zabaltzen da: 8 kasu daude Estatu Espainolean eta 4 gehiago Estatu Frantsesean. Eta ordurako heriotzen zerrenda makabroa luzatuz zihoan: Jean Groix militante bretoia Fresneseko presondegian bere buruaz beste eginda eta Pello Mariñelarenak, HIESAk jota; tratamendu egoki eza eta arduragabekeria medikua, berriz ere, heriotza baten atzean. Urte berean zenduko da, baina kanpoan, hilabete batzuk lehenago hiltzera kaleratutako Jabi Gorostiza preso ohi basauriarra. Aipagarria, kasu honetan, bere minbiziaren fase terminalean askatasuna ebatzi beha zuen epailearen jarrera: askatzeko damuketa gisako idazki bat sinatzera behartu zuen ia hilaurren zegoen militantea; Herrerako batzarrari kontsultatu ondoren sinatu eta handik hilabete batzuetara zenduko zen Jabi. Epaile zein espetxe sistemaren zitalkeriaren beste adibide trajiko bat hau ere.

Hildakoen zerrendarekin jarraituz, sistemak ezarritako politika kriminalak beste hiru lagun eramango zituen bere buruaz beste egitera: Jose Mari Aranzamendi Katxue, Juan Karlos Hernando Peli eta Unai Salanueva intsumiso iruindarra.

Baina aipatu beharra dago ere ordura arteko inertzia politikoaren ondoriozko beste fruitu mikatz bat: 1995eko Zigor Kode berriaren ezarpena, preso politikoei bete betean harrapatzen zielarik. Zigor Kode berriarekin, besteak beste, erredentzioak desagerrarazi egin zituzten, espetxeak igaro beharreko urteak murrizteko aukerarik gabe utziz kode penal honekin zigortutako euskal preso politikoak. Bide berean, Euskal Herriarekin duten gatazka politikoari lotutako zigortu egin zituzten, nahiz eta ordura arte espetxealdiaren muga 30, 25 eta 20 urtetan ezarriak izan. Euskal preso politikoen kasuan, zigorraren 3/4ak edo 2/3ak bete ostean kaleratzeko eskubidea ukatzen zaie. Eta, jakina, aldaketa honek segida zehatza izanen du osasun arloari dagokionez. Izan ere, urteen poderioz ohartuko gara estutze juridiko honek presoen espetxe urteei eta adinari lotutako osasun inguruko ondorio larriak ekarriko dituela.

2000. Mende berria, egoera zaharra, heriotza zigorra present

Mendearen hasieran egindako balorazioan, espetxea inertzia zaharrekin jarraitzen duela ikusten da. Horrela, 2001ean egindako dosierrean osasun profesionalei buruzko betoak edo trabak berdin jarraitzen dutela ikusten da. Adibidez, 2000 urteko datuak zehazten dira: egin ziren 74 bisita eskaeretatik 34 onartu zirn eta 40 debekatu. Azken hauetan, epaileak 27 onartzen ditu eta 13 ukatu.

Lan berean, espetxeko baldintzak eragindako gaitzak zehazten dira eta azpimarratzen dira elikadura, egitura fisikoa (lesio traumatologikoak) edota "diskoteka efektua" edo muga hertsien ondoriozko gaitz oftalmologikoak. Era berean, gaitz psikologikoak %8ak biltzen dituela azpimarratzen da. Espetxeak, bere egitura eta arautegiarekin, mekanismo bereziak sortzen ditu presoaren jarrerak aldatzeko: indibidualizazioa, damuketa...edo suntsiketa. Eta 2000. lehen hamarkadan ederki beteko dute beren helburua: 2004an Oihane Errazkin, 2005ean Jose Angel Altzuguren eta 2006an Igor Angulo bere buruaz beste eginda agertuko dira beren ziegetan. Denak balio du erre-







sistentzia birrintzeko: bakartze basatiak, jipoiak, konfiantzako medikuen bisita ukatuak, mehatxuak...Nahaste depresiboak eta paranoikoak zaindu beharrean, bere horretan uzten ditu espetxe agintaritzak.

Baina, aldi berean, estatuaren fronte juridikoak 2003. urtean beste oldarraldi bat gauzatzen du. Testuingurua politikoa ere zehaztu beharra dago: Lizarra-Garazi prozesuak huts egin zuen 1999ko amaieran eta ekintza armatuak hamarkadaren hasieran berreskuratzen dira. Beraz, pentsa liteke urrats juridiko berri hori aipatutako giro horrekin ere lotua dagoela. Maila batean, gutxienez. Izan ere, urte honetan 1995eko Zigor Kode berriari erreformak egin dizkioten. Batetik, Euskal Herriarekin duten gatazka politikoaren ondorioz espetxeratutakoentzat, espetxe zigor topea 30 urtekoa izatetik 40 urtekoa izatera pasa zen. Halaber, baldintzapeko askatasunari muga berriak ezarri zizkioten: lehenik, espetxe zigorraren 3/4ak edo 2/3ak espetxealdi limitetik baino kondena osotik kalkulatzen hasi ziren; aldaketa berriokin hainbat kasutan kondizionalaren epeetan sartu baino lehenago espetxealdi limite osoa amaitua izango da. Bigarrenik, 3/4ak edo 2/3ak beteta ere, baldintzapeko askatasunari damutze esplizitua gehituko diote. Beraz, de fakto, bizi arteko espetxe zigorra aplikatzen hasiko dira. Aldaketa honek ondorio nabarmenena honako hau da: espetxe urteen luzatze ikaragarria. Neurri honi beste pare bat gehituko zaizkio 2010etik aurrera: 197/2006 Sententzia (edo oker zabaldutako "Parot Doktrina" delakoa) eta Frantzian betetako zigor urteak ez zenbatzea zigor osoan.

Guzti honen eragina presoen osasun arloan argi dago: espetxe urte luzatze gehiago eta adinaren faktorea. Hau da, salbuespenezko legediak jendarteko arlo zaurgarrienetako bat -presoena, alegia- kolpatuko du berriz ere. Honen adibide dugu Gotzone Lopez de Luzuriaga preso gaixo larriari gertatutakoa. Izan ere, bere gaitzaren larritasun berezia kontuan hartuz (bularretako minbizia) 2007ko abuztuaren 2an Jaengo espetxeko Tratamendu Batzordeak Auzitegi Nazionaleko Espetxeratuen Zaintzaren Epaitegiari baldintzapeko askatasuna eskatzea deliberatu zuen, gaixo larriendako Espetxetako Araudiko 194. eta 90. artikuluak kontuan harturik. Aho batez hartu zen erabakia. Hilabete bereko 10ean, baina, Tratamendu Batzorde berak, zuzendariorde medikuaren boto bakar esanguratsua kontra izanik, abuztuaren 2an ezarritako irizpidea aldatzen du eta Gotzoneren baldintzapeko askatasunaren kontra egiten du. 2007ko urrian argitzen da aldaketa honen benetako arrazoia. Epaileak berak espetxeari ondokoa eskatzen dio: "Zigor kodeko 90.art. Lehenengo ataleko azken paragrafoaren arabera, lege-testu bereko 91 eta 92 art, kontuan hartuz, presoaren jarrerak argi utzi beharko du ez duela jarduera terroristan jarraitzen. Espresuki, presoak bere jarduerak gaitzesten duen deklarazio bat eta indarkeria utziko duenarena ere bai. Gainera, barkamen eskaera berezi bat bere delituaren biktimentzako". Hau da, damuketaren exijentzia argi eta garbia. Jakina, Gotzonek uko egiten dio xantaiari.

Mende berriko 10. hamarkada Zer egin preso gaixo larriekin? Nola burutu laguntza integralago bat?

Noski, baldintzapeko askatasunaren ezinbesteko baldintza honek (damuketarena) errotik mozten du preso gaixo larrien askatze bide hau. Euskal preso politiko gaixo larriak beren izaeraz jabe dira eta era kontsekuentenen jokatzen dute: ez dute inola ere onartuko xantaia. Eta estatua ere kontziente da ho-

rretaz. Baina estatuak ere badaki gaixo larri hauen benetako larritasunaz: gisa eta estamentu guztietako eta ezberdinetako txosten medikuek horrela baieztatzen dute. Beraz, hautatu beharreko erabaki bat hartu beharra du orduko PSOEko gobernuak: askatze bidea etetea eta hildakoak pilatzea bere curriculumean edo formularen bat asmatzea egoera hau gerta ez zedin. Eta orduan, ordura arte ezarria izan ez den Espetxeratze arindua formula asmatzen dute.

Neurri honekin bai posible dutela gaixo larrienak espetxetik ateratzea, espetxeko administrazioari lotuak geratzen badira ere. Beraz, ez daude guztiz aske, formulazio berriak dioen bezala: espetxeratze arindu batean daude, linbo berezi batean non estuki lotuak dauden espetxe erregimenari. Kaleratze ordutegi mugatua dute, aurretik markatua; ezin dute bere inguru hurbiletik atera eta hala izanez gero, epailearen baimena behar dute; jarraipena egiten dieten osasun zentroek beren osasun egoera jakinarazi beharko diote epaileari eta, bukatzeko eta gogorrena: eskumuturreko edo orkatilarako gailu elektroniko bat ezarria izan beharko dute, jakiteko non dabiltzan aldiro...

2008tik aurrera hasiko dira espetxeratze arindua ezartzen preso gaixo larrien artean, eta 2011 arte ezarriko diete gehienei, PPk Espainiako gobernua berreskuratzen duen arte (azkenotan, Aitzol Gogorzari ere ezartzen diote eta baita Josu Urrutikoetxeari berriki, Estatu Frantsesean). Honako hauei ezarri izan zaie: Marilo Gorostiaga, Anjel Figueroa, Mikel Gil, Bautista Barandalla, Belen Gonzalez, Juan Jose Rego, Jose Luis Elkoro, Mila Ioldi, Mikel Ibañez, Juan Pablo Dieguez, Jose Ramon Foruria, Ibon Iparragirre, Aitzol Gogorza eta Josu Urrutikoetxea. Horietako 4 (Anjel Figueroa, Belen Gonzalez, Mikel Ibañez eta Juanjo Rego) zenduak daude dagoeneko eta gainerakoek beteak dituzte zigor osoa, 3 kenduta: Aitzol Gogorza, Jose Ramon Foruria eta Josu Urrutikoetxea.

Aipatu dugun bezala, espetxeratze arinduaren esperimentuak lau urte eskas iraun zuen. 2011an, PPk gobernuak eskuratu ondoren errotik ezabatu zuen espetxeratze arinduaren aukera: gaixo larriak damuketa ondoren askatzea izan zen bere asmoa hasieratik, eta, bere esku egon zen bitartean, bete egin zuen. Kasu bakar batek ihes egin zion garai honetan: Josu Uribetxeberriarena, hain zuzen. Dema bortitza suertatu zen kasu honen inguruan: gobernuaren gotorkeria, kalearen mobilizazio eta presioa, medikuen txosten irmoak...eta azkenean zaintza epaileak amore eman behar izan zuen, Josuren egoera guztiz larria ikusi ondoren; 2015ean zenduko zen. Estatuak erronka bezala hartu zuen gertakizun hau eta era kontsekuentean joko zuen ordutik aurrera: ezta urik ere etsaiari! Horren ondorioz, hildako gehiago pi-





latuko dira estatuaren zerrenda makabroan: 2013an, estatu frantsesean aldi honetan, Xabier López Peña galdakoztarra zenduko da Pariseko ospitale batean, Fleuryko presondegian akats kardiobaskular bat izan ondoren; 2014an Arkaitz Bellon izango da Puerto Ieko bere ziegan zenduko dena, bihotzeko batek jota; 2017an, Kepa del Hoyori suertatuko zaio bihotz kolpe letala, espetxearen arduragabekeria dela medio; 2018an Xabier Rey preso iruindarra bere buruaz beste eginda agertuko da Puerto IIIko bere ziegan; 2019an, berriz, Oier Gómez eta Jose Anjel Otxoa de Eribe zenduko dira: Oier 2017an zigorra etenda atera ondoren, bizkarrezurreko minbizia dela-eta eta Jose Angel hiru hilabete aurretik baldintzapeko askatasunean hiltzera atera ondoren; azkenik, 2020 honetan bertan, Igor Gonzalez Solari egokitu zaio zerrenda ikaragarri honi azken kolpea ematea. 2017ik zigorra etenda kalean bazegoen ere, Juan Mari Maizkurrena ere aipa dezakegu, 2019an zendua birikak hartzen zizkion sarkoma dela

medio. Ikaragarria 8 urtetan pilatutako heriotza lorratza...!

Osasun eskubidearen urraketek, bestalde, betiko erritmoan darraite. 2008tik aurrera osasun langileek osatutako Jaiki Hadi elkarteak egindako dosierrek horrela adierazten dute urtez urte: axolagabekeria espetxeetan, ospitaleko kontsultak poliziak inguraturik, eskuburdinez lotuak, gaixo psikotikoen bakartzea, lekualdatzeak non espediente medikua galtzen den... Errepikatzen dira salaketak, urtez urte. Eta erritmo berean ere jarraitzen dute osasun profesionalen bisiten debekuak: mendea hasi zenetik 20 kasutan ukatzen zaie presoei konfiantzako medikuen bisita jasotzea. Eta erabaki bera hartzen da presoak artatzera mugatzen diren konfiantzako psikologoekin. 2008an, bat batean, hainbat espetxeetako presoen kasua zeramatzan psikologoari asistentzia-bisita baimena guztiak ukatzen dizkiote; betiko "arrazoia": "...en lo sucesivo y por razones de seguridad no se considera conveniente su autorización por parte de la Unidad de Coordinación de Seguridad". Edo, eufemismoak alde batera utzirik: "...Conocida la pertenencia de la informada a una de las organizaciones del MLNV, es de destacar que los contactos de los internos con personas vinculadas a este entorno incidirá en el mantenimiento de postulados radicales y afines al ideario del referido movimiento por parte de los reclusos, lo que repercutirá de forma negativa en su tratamiento y en el buen orden del establecimiento". 2015an, berriz, ordura arte onartutako eta gauzatutako 8 espetxeetako bisita baimenak debekatzen zaizkio hurrengo psikologoari, argudio bertsuekin.

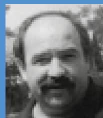
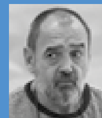
Alde juridikotik, berriz, erasoak ez du etenik. Jarraitzen dute preso gaixoen aurkako askatasunaren inguruko trabak. Esan bezala, gobernuaren aldetik ukatzearekin jokatzen dute aldi oro, eta baten bat kaleratzen bada epaitu zien salak zigorra eten diolako izanen da. Hor ditugu, kasu, aipatutako Juan Mari Maizkurrenaren kasua, minbiziak jota kaleratutako Ventura Tomé tafallarra edo 2019ko urtarrilaren 31an kaleratutako Asier Aginako durangarra. Bestalde, hor ditugu gaixotasun psikotiko larriarekin dauden presoak -Txus Martin eta Kepa Arronategi- edo IHESAk jota dagoen Ibon Iparragirre, kanporatzearen aldeko hamaika txostenekin baina oraindik espetxearen pean daudenak. Fiskaltza eta epailearen papera ezinbestekoa da egoera negargarri honetan. Aipatzekoa da ere, Frantziako epaile eta fiskaltzaren papera preso gaixo larrien inguruan. Ibon Fdz. Iradirena dugu kasu aipagarrienetako bat. Esklerosi anizkoitza 2013an diagnostikatua, gero eta ezinduagoa, endekapena gero eta aurreratuagoa, epaitegi instantzietatik bere baldintzapeko askatasuna behin eta berriz ukatua. Hasiera batean epaileak izendatutako mediku adituk askatzearen alde egin bazuten ere, instantzia gorenetara iritsirik auzia -eta fiskaltzaren jarrera medio- ukatu egin zioten askatasuna, trikimailu juridiko batzuk medio. Eta ordutik hona bizpahiru aldiz suertatu izan da prozedura bera, atzerapen ulertezinekin eta amaiera berarekin beti: ezezkoa. Nahiz eta instantzia batzuetan epailea bera alde egon. Ez da harritzekoa, beraz, gauza bera gertatzea biziarteko zigorra ezarria duten Jon Parot, Jakes Esnal eta Xistor Haranbururekin. Zigorra oso osorik euskal militanteentzako.

Gaur egungo egoeraren ideia bat egiteko, aski da konparaketa bat egitea: 2009an 8 preso gaixo larri genituen zenbatuak, ia 750 presoen artean. Hamar urte beranduago, 2019an, 20 preso gaixo larri genituen zenbatuak, 250 bat presoen artean. Espetxe urteak, adina, estatuaren itxikeria setatia...Gainera, adierazgarria da laguntza psikologikoa behar dutenen kopuruaren haztea. Arazo honen sozializazioa izan da gure bestelako erronka bat. Izan ere, gure artean tabu izan den gaitz mota honi modu eraginkorrean erantzun behar zitzaion, espetxearen benetako izaera jendarteratzeko eta, aldi berean, gaixo hauekiko laguntza hobetzeko. Horretarako, komunikazio bat helarazi zitzaion Kolektiboari 2009an, arazo hau jakinaraziz eta irtenbide osasuntsu bat bilatzeko. Kolektiboko gehiengo bat arazoaren jabe zen ordurako eta gaitz mota hau isilpetik ateratzea onartu zen. Ondorioz, laguntza mota hau modu normalizatuago batean gauzatu ahal izan da, inguruko guztien ulermen eta inplikazioarekin.

Azkenik, azken hamarkada honetan ere beste ekimen batzuk burutu ahal izan dira. Hala nola, 2012-13 artean egindako espetxe mailako osasun asistentziaren erradiografia bat, non, espetxez espetxe, Kolektibo honen gehiengoaren ekarpen guztiz positiboa egin zen. Datu hau baliagarria zaigu arras, espetxe bakoitzean ze asistentzia maila dagoen jakiteko, ze akatsak edo salatu beharreko utzikeriak, ze jarrerak bertako medikuen aldetik. Honetan, beste arlo askotan bezalaxe, argazki desberdinak jaso izan ditugu: badira espetxe batzuk non asistentzia mota hau guztiz negargarria den, salagarria alde guztietatik begiratuta; eta badaude beste batzuk non artatze ardura txukunagoa den, non bertako sendagileen arazorik ez duten gure medikuekin kolaboratzeko, informazioa partekatzeko. Gutxiengoak dira, jakina, baina garbi dago haien jarrera zuzena dela bai presoekiko eta baita kanpoko osasun profesionalekiko.

Saiatu izan da, azken urte hauetan ere, preso gaixoak ahalik eta estaldura aberatsenen izan dezan kanpoko asistentziaren aldetik. Horretarako, preso bakoitzari dagokion osasun etxeko familia medikuak identifikatzea izan da gure beste ardura bat, bere asistentzia ahalik eta osatuagoa izan dadin. Eta azkeneko erronka konfiantzako medikuen arloarekin lotua dago ere: bai presoak eta bai espetxeak jakin dezan kanpoan baduela sendagile bat bere egoeraz arduratzen dena, edozein zalantzaren aurrean laguntza behar duenerako hor izanen duela, aholkuak emateko beti prest egonen dena eta bere osasun egoeraren jarraipen estua eginen duena.

Luzea da kronika hau, luzea oinaze eta bidegabekeriaren kronika; esperantzarik gabeko kale itsu bateraino luzatu nahi gaituzte, baina elkartasunak ez du mugaz edo harresiez ulertzen eta horretan darraigu.

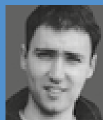
LARRI GAIXORIK

- Ibon Fernandez Iradi — Lannemezan - 330km — +17
- Gurutz Maiza Artola — Lannemezan - 330km — +70
- Mikel Otegi Unanue — Valdemoro - 480km — +17
- Iñaki Etxeberria Martin — Topas - 460km — +24
- Mikel Arrieta Llopis — Soria - 260km — +21
- Gari Arruarte Santakruz — Soria - 260km — +17
- Angel Telleria Uriarte — El Dueso - 170km
- Joseba Borde Gaztelumendi — El Dueso - 170km — +18
- Lierni Armendariz G.Langarika — El Dueso - 170km — +20
- Josetxo Arizkuren Ruiz — Logroño - 170km — +21

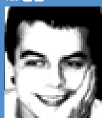
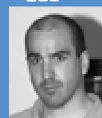
+70

70 URTETIK GORAKOAK

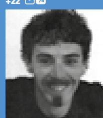
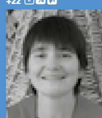
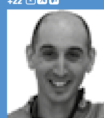
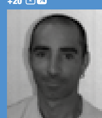
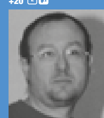
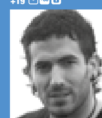
- Joseba Arregi Era… — Martutene — +29

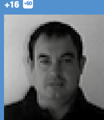
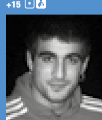
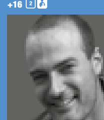
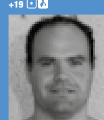
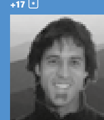
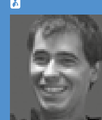
- Irantzu Gallastegi Sodupe — Huelva - 1000km — +21
- Xabier Garcia Gaztelu — Huelva - 1000km — +20
- Fernando Garcia Jodrá — Huelva - 1000km — +20
- Juan Mari Etxebarri Garro — Sevilla II - 960km — +22
- Iñaki Arakama Mendia — Sevilla II - 830km — +23
- Xabier Gallaga Ruiz — Córdoba - 830km — +22
- Iñigo Guridi Lasa — Jaén - 775km — +20
- Mikel Izpura Garcia — Murcia II - 820km — +21
- José Mari Novoa Arroniz — Murcia I - 810km — +21
- Juan Carlos Iglesias Chouzas — Alacant II - 700km — +21
- Gotzon Aranburu Sudupe — Alacant II - 700km — +21
- Gorka Martinez Ahedo — A Lama - 740km — +23
- Sergio Polo Escob… — Herrera de la Manc… — +21

- Iñaki Garces Beitia — Zuera - 245km — +22
- Igor Martinez de Osaba Arregi — Zuera - 245km — +21
- Jose Luis Barrios Martin — Zuera - 245km — +22
- Mikel Azurmendi Peñagarikano — Zuera - 245km — +22
- Maite Pedrosa Barrenetxea — Zuera - 245km — +22
- Guillermo Merino Bilbao — Zuera - 245km — +20
- Jon Igor Solana Matarran — Zuera - 245km — +20
- Alvaro Arri Pascual — Burgos - 215km — +25
- Iñaki Armendariz Izagirre — Burgos - 215km — +22
- Gregorio Vicario Setien — Burgos - 215km — +19
- Aitor Fresnedo Gerrikabeitia — Logroño - 170km — +24
- Fco. José Ramada Estevez — Iruñea — +19
- Karlos Apeztegia — Iruñea — +24

- Alberto López de Lacalle Gauna — Teixeiro - Curtis - 600km — +16
- Ainhoa Barbarin Iurrebaso — Valencia III - 600km — +18
- Manex Zubiaga Bravo — Valencia III - 600km — +18
- Idoia Mendizabal Mujika — Valencia III - 600km — +15
- Jon Gonzalez Gonzalez — Valencia III - 600km — +16
- Oskar Zelarain Ortiz — Castelló II - 480km — +18
- Juan Ramón Karasatorre Aldaz — Castelló II - 480km — +19
- Marixol Iparragirre Guenetxea — Brieva - 475km — +16
- Ainhoa Gartzia Montero — Topas - 460km — +17
- Jurdan Martitegi Lizaso — Soto del Real - 430km

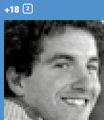
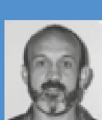
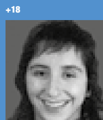
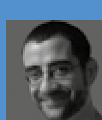
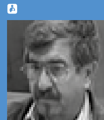
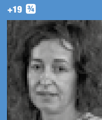
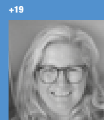
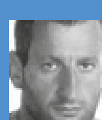
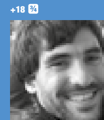
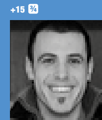
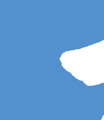
            

- Balbino Saenz Olarra — Zaballa — +18

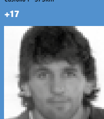
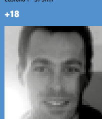
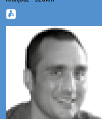
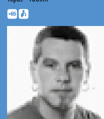
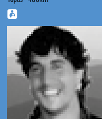
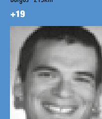
1

1. GRADUA

- J.Mari Etxeberria Garaikoetxea — Puerto III - 1020km — +18
- Aitor Cotano Sinde — Puerto III - 1020km
- Ibai Beobide Arza — Puerto III - 1020km
- Josu Ordoñez Fernández — Puerto I - 1020km — +19
- Alberto Viedma Morillas — Almeria - 1005km — +19
- Juan Carlos Besance Zugasti — Huelva - 1000km
- Iker Lima Sagarna — Huelva - 1000km — +18
- Iker Olabarrieta Colorado — Sevilla II - 960km — +15

- Orkatz Gallastegi Sodupe — Castelló I - 575km — +17
- Pedro Maria Cano Hernandez — Castelló I - 575km — +18
- Beatriz Etxebarria Caballero — Aranjuez - 520km
- Iñigo Zapirain Romano — Aranjuez - 520km
- Juan Manuel Inziarte Gallardo — Topas - 460km
- Itsaso Zaldua Iriberri — Topas - 460km
- Jaione Jauregi Espina — Alcalá - 450km
- Andoni Goikoetxea Gabirondo — Dueñas - 310km
- Asier Borrero Toribio — Dueñas - 310km
- Jon Zubiaurre Agirre — Burgos - 215km — +19

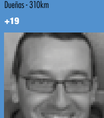
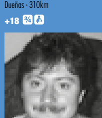
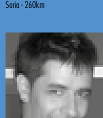
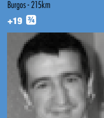
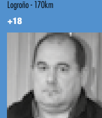
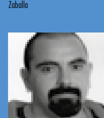
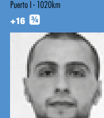
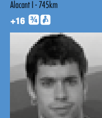
            

- Aitor Olaizola Baseta — Dueñas - 310km — +19
- Aitzol Maurtua Eguren — Dueñas - 310km — +18
- Aitor Esnaola Dorronsoro — Soria - 260km
- Asier Rodríguez López — Soria - 260km
- Roberto Lebrero Panizo — Burgos - 215km — +19
- Ugaitz Pérez Zorriketa — Logroño - 170km — +18
- Garikoitz Garcia Arrieta — Zaballa

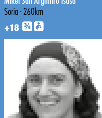
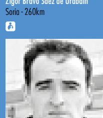
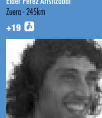
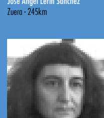
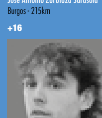
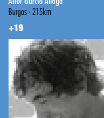
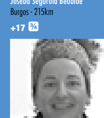
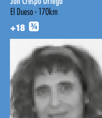
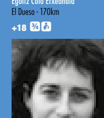
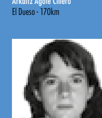
2

2. GRADUA

- Zigor Orbe Sevillano — Puerto I - 1020km — +16
- Irkus Badillo Borde — Alacant I - 745km — +16

- Gorka Loran Lafourcade — Dueñas - 310km — +17
- Mikel San Argimiro Isasa — Soria - 260km — +18
- Zigor Bravo Saez de Urabain — Soria - 260km
- Eider Pérez Aristizabal — Zuera - 245km — +19
- José Ángel Lerin Sánchez — Zuera - 245km
- Jose Antonio Zurutuza Sarasola — Burgos - 215km — +16
- Aitor Garcia Aliaga — Burgos - 215km — +19
- Aurken Sola Campillo — Burgos - 215km
- Joseba Segurola Beobide — Burgos - 215km — +17
- Jon Crespo Ortega — El Dueso - 170km — +18
- Egoitz Coto Etxeandia — El Dueso - 170km — +18
- Arkaitz Agote Cillero — El Dueso - 170km
- Juan Carlos Herra… — El Dueso - 170km

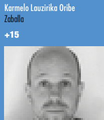
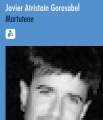
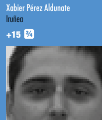
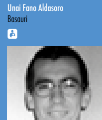
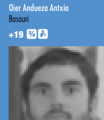
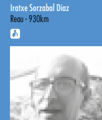
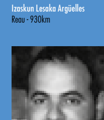
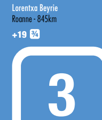
            

- Karmelo Lauzirika Oribe — Zaballa — +15
- Oskarbi Jauregi Amondarain — Martutene — +19
- Javier Atristain Gorosabel — Martutene
- Xabier Pérez Aldunate — Iruñea — +15
- Olga Comes Arranbillet — Iruñea
- Unai Fano Aldasoro — Basauri
- Oier Andueza Antxia — Basauri — +19

Fr

FRANTZIAR ESTATUA

- Ainhoa Ozaeta Mendikute — Reau - 930km
- Iratxe Sorzabal Díaz — Reau - 930km
- Izaskun Lesaka Argüelles — Reau - 930km
- Lorentxa Beyrie — Roanne - 845km — +19
- Itziar Moreno Ma… — Rennes - 795km

- Xabier Goienetxea Iragorri — Mont de Marsan - 260km
- Luis Iruretagoiena Lanz — Mont de Marsan - 260km
- Aitzol Etxaburu Artetxe — Mont de Marsan - 260km
- Ekaitz Sirvent Auzmendi — Mont de Marsan - 260km
- Josu Urbieta Alkorta — Mont de Marsan - 260km
- Igor Suberbiola Zumalde — Mont de Marsan - 260km
- Ander Mujika Andonegi — Mont de Marsan - 260km
- Iñaki Reta Frutos — Mont de Marsan - 260km

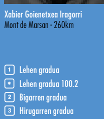
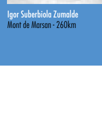
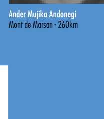
EH-KO OSPITALETAN

- Ibon Iparragirre Burgoa — Besarkada Etxea - Gasteiz
- Kepa Arronategi Azurmendi — Aitamemi ospitalea - Arrasate — +23

3

3. GRADUA

- Emilio Salaberria… — Martutene — +18

- 1 — Lehen gradua
- * — Lehen gradua 100.2
- 2 — Bigarren gradua
- 3 — Hirugarren gradua
- Zigor Batuketa
- Gurasoa
- Larriki gaixo

- +70 — 70 urte baino gehiago
- +65 — 65 urte baino gehiago
- +60 — 60 urte baino gehiago
- +30 — 30 urte baino gehiago preso
- +20 — 20 urte baino gehiago preso
- ¾ — Baldintzapeko askatasunerako epeak

etx


...starbe


Dolores López Resina
Brieva - 475km
+19


30 URTE BAINO + KARTZELAN


Jakes Esnal
Lannemezan - 330km
+31


Unai Parot
Puerto III - 1020km
+31


Jon Parot
Muret - 425km
+31

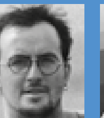

Antton Troitiño Arranz
Estremera - 520km
+30


20 URTE BAINO + KARTZELAN

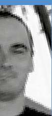

José Mª Dorronsoro Malaxetxebarria
Puerto III - 1020km
+27

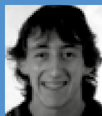

Jon Mikel Bienzobas Arretxe
Puerto III - 1020km
+21


Oskar Barreras Díaz
Puerto III - 1020km
+23


Fernando Elejalde Tapia
Puerto I - 1020km
+23


Iñaki Krutxaga Elezkano
Almería - 1005km
+20

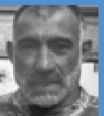

...es
...cha - 640km


Patxi Markes Zelaia
Castelló II - 480km
+22


Harriet Iragi Gurrutxaga
Castelló II - 480km
+20


Agustín Almaraz Larrañaga
Estremera - 520km
+25


Julen Atxurra Egurrola
Aranjuez - 520km
+24

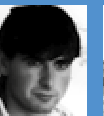

Jesús María Gómez Ezkerro
Villabona - 385km
+20


Asier Karrera Arenzana
Dueñas - 310km
+20


Jon Mirena San Pedro Blanco
Dueñas - 310km
+25

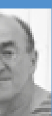

Jesús María Altable Etxarte
Soria - 260km
+26


Kepa Legina Aurre
Zuera - 245km
+21

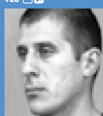

Iñaki Bilbao Gaubeka
Zuera - 245km
+22

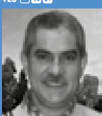

Juan Luís Agirre Lete
Zuera - 245km
+24


Andoni Murga Zenarruzabeitia
Zuera - 245km
+24


...Jaka

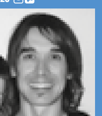

ZIGOR BATUKETA


Aitor Agirrebarrena Beldarrain
Puerto III - 1020km
+18


Endika Garate Galarza
Puerto I - 1020km
+16

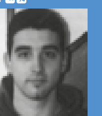

Lexuri Gallastegi Sodupe
Almeria - 1005km
+18

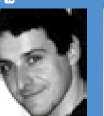

Garikoitz Etxeberria Goikoetxea
Sevilla II - 960km


Asier Arzalluz Goñi
Sevilla II - 960km
+18


Ainhoa Mujika Goñi
Albolote - 855km
+18


Jon Olarra Guridi
Albolote - 855km
+18


Jon Troitiño Ciria
Murcia II - 820km
+15


Gorka Palacios Aldai
Murcia II - 820km
+17


Beñat Aginagalde Ugartemendia
Jaén - 775km


J.Lorenzo Ayestaran Legorburu
Alacant II - 700km

Iurgi Garitagoitia Salegi
Soto del Real - 430km

Joanes Larretxea Mendiola
Villabona - 385km

Ismael Berasategi Eskudero
Villabona - 385km
+17

Juan Carlos Subijana Izquierdo
Mansilla - 370km
+18

Jon Rubenach Roiz
Mansilla - 370km
+17

Ángel López Anta
Mansilla - 370km
+18

Xabier Zabalo Beitia
Valladolid - 355km
+18

Iñigo Vallejo Franco
Dueñas - 310km
+17

Liher Aretxabaleta Rodriguez
Burgos - 215km

Andoni Otegi Eraso
Logroño - 170km
+18

Igor Portu Juanena
Córdoba - 835km

Ana Belen Egues Gurrutxaga
Córdoba - 835km
+19

Mattin Sarasola Yarzabal
Jaén - 775km

Mikel SanSebastián Gaztelumendi
Murcia II - 820km

Arkaitz Goikoetxea Basabe
Alacant II - 700km

Fermin Vila Mitxelena
Alacant II - 700km

Eneko Goieaskoetxea Arronategi
A Lama - 740km

Xabier Makazaga Azurmendi
A Lama - 740km
+19

Luis Mariñelarena Garziandia
Teixeiro - Curtis - 600km
+19

Gregorio Eskudero Balerdi
Teixeiro - Curtis - 600km
+18

free
THEM ALL

Euskal preso iheslari eta deportatu politikoak


1. GRADUA
100.2


Manex Castro Zabaleta
Puerto III - 1020km

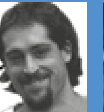

Gurutz Agirresarobe Pagola
Sevilla II - 960km

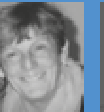

Imanol Miner Villanueva
Albolote - 855km
+18

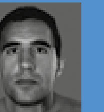

Unai Bilbao Solaetxe
Albolote - 855km
+18

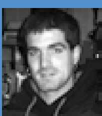

Diego Ugarte López de Arkaute
Albolote - 860km
+16


Asier Badiola Lasarte
Valencia III - 600km


Bittor Franco Martinez
Estremera - 520km
+18

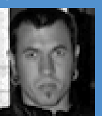

Josune Arriaga Martinez
Topas - 460km


Raul Fuentes Villota
Soto del Real - 430km


Iñigo Gutierrez Carrillo
Aranjuez - 520km

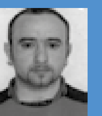

Maria Lizarraga Merino
Aranjuez - 520km

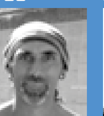

Josu Ginea Sagasti
Mansilla - 370km
+18

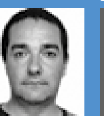

Zigor Blanco Santisteban
Villabona - 385km
+18

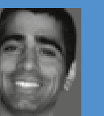

Asier Garcia Justo
Villabona - 385km
+19


Iratxe Yañez Ortiz de Barron
Villabona - 385km


Unai López de Okariz
Daroca - 345km
+19


Asier Bengoa López de Armentia
Daroca - 345km


Faustino Marcos Álvarez
Daroca - 345km

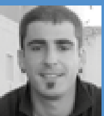

Sebas Gurtubai Sánchez
Daroca - 345km
+18


...dor Pouso


Aitor Herrera Vieites
El Dueso - 170km
+17

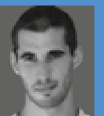

Jon Etxeberria Oiarbide
El Dueso - 170km


Santiago Aragon Iroiz
Logroño - 170km
+19


Gorka Lupiañez Mintegi
Logroño - 170km


Ibai Aiensa Laborda
Logroño - 170km
+18


Mikel Aiensa Laborda
Logroño - 170km
+19


Asier Mardones Esteban
Logroño - 170km
+16


Josune Oña Ispizua
Logroño - 170km
+16


Alicia Saez de la Cuesta
Logroño - 170km
+19


Gorka Vidal Álvaro
Logroño - 170km
+16


Juan Jesus Narvaez Goñi
Logroño - 170km

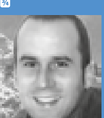

Itziar Alberdi Uranga
Logroño - 170km


...rtinez


Alaitz Aramendi Juanena
Rennes - 795km

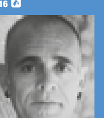

Joseba Fernandez Aspurz
Muret - 425km


Mikel Karrera Sarobe
Lannemezan - 330km

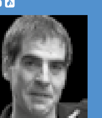

Garikoitz Aspiazu Rubina
Lannemezan - 330km


Javier Abaunza Martinez
Lannemezan - 330km
+18

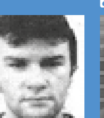

Arkaitz Agirregabiria del Barrio
Lannemezan - 330km


Iñaki Esparza Luri
Lannemezan - 330km
+16


Aitzol Iriondo Iarza
Lannemezan - 330km

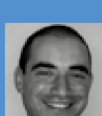

Asier Oiartzabal Txapartegi
Lannemezan - 330km
+19

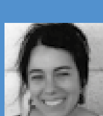

Oihan Barandalla Goñi
Lannemezan - 330km

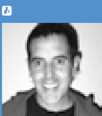

Didier Agerre
Lannemezan - 330km
+19

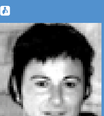

Fermin Martinez Bergara
Mont de Marsan - 260km
+16


...Etxebeste


Urko Labeaga Garcia
Martutene
+22


Olatz Lasagabaster Anza
Martutene


Patxi Uranga Salbide
Martutene


Idoia Martinez Garcia
Zaballa
+23


Xabier Agirre Ibañez
Zaballa

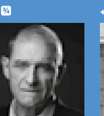

ETXEAN PRESO

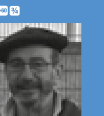

José Ramón Foruria Zubialde
Bizkaian
+17


Aitzol Gogorza Otaegi
Gipuzkoan
+21


Sebas Etxaniz Alkorta
Gipuzkoan
+18


Txus Martin Hernando
Bizkaian
+18


Iosu Urrutikoetxea Bengoetxea
Parisen


Frèdéric Haranburu
Lapurdin
+31

era!

Epaitegietatik eta ebazpen judizialak

URRIAK 8-9

Antton Lopez Ruiz berriro Auzitegi Nazionalean

Aretxabaletan 1986an ETAk eginiko ekintza batean ez zuela parte hartu adierazi zuen Auzitegi Nazionalean Antton Lopez Ruiz preso ohiak. Epaiketa hasi aurretik, 66 urteko kartzela eskaera luzatu zuen Fiskaltzak eta hurrengo egunean eskaera berbera mantendu zuen. Azkenik epaileak absolbitu egin zuen.

URRIAK 8

Urte bateko epea

Igor Uriarte preso ohi gasteiztarra ez dute kanporatuko, baina ezin izango da itzuli Urruñara. Frantziar lurraldean egoteko debekuagatik atxilotu eta epaiketa bizkor bat egin zioten Baionan. Bertan, bere egoera arautzeko urtebeteko epea eman zion auzitegiak.

URRIAK 26

Xistor Haranburu kalera

Pariseko Dei Auzitegiak onartu egin du Xistorren baldintzapeko askatasuna eta azaroaren bukaeran neurri judizialekin etxean preso geldituko da; izan ere, 18 hilabetez kontrolpean egongo baita senpertarra baldintzapeko askatasuna eskuratu aitzin.

URRIAK 28

Urriaren 12ko ekimenagatik 12 lagun deitu dituzte Polizia Nazionalaren komisariara deklaratzera

Egun horretan Nikaraguako Mujeres del Maiz-ek, Africa United elkarteak, Ekuadorreko Compartiendo Raices dantza taldeak, boliviar komunitatea biltzen duen Munata elkarteak eta Sortuk ekimen sinbolikoa egin zuten Iruñean, Cristobal Colon eta Felipe VI--ren estatuak lurrera botaz.

Sorturen aburuz, “operazio hau mobilizazio eta adierazpen askatasunaren aurkako erasoa da, eta urriaren 12an salatutako ideia indartu baino ez du egiten: erregimenaren supremazismoa eta eite errepresiboa”.

URRIAK 29

Oskar Abad eta Txerra Martinez absolbitu ditu Auzitegi Nazionalak

1990 urtean ETAk Galdakaon burututako ekintza batean parte hartzeaz akusaturik epaitu zituzten irailean bi preso ohiak, baina Auzitegi Nazionaleko Bigarren Salak absolbitu egin ditu, gertaerak preskribatu duela iritzita.



AZAROAK 4

Parisek Alaitz Aramendiren entrega onartu du

Pariseko Dei Auzitegiak Alaitz Aramendi Jaunarena euskal preso politikoa estatu espainolera entregatzea onartu du, bertan 40 urteko espetxe zigorra bete behar baitu. Bere abokatuak estatu frantsesean egindako 14 urteko kartzela zigorra estatu espainolean konputatzeko galdegin zuen audientzian.

AZAROAK 11

Polizia Frantsesak Peio Alcantarilla preso ohia atxilotu du

Lanetik etxerako bueltan polizia frantsesak Irun eta Hendaia arteko mugan atxilotu du, Fijait fitxeroa dela-eta. Gaua komisaldegian pasa ondoren, libre uzi dute.

AZAROAK 12

Pariseko Dei Auzitegiak Mikel Barriosi egindako epaiketa berrikusi du

Mikel Barrios Santamaria preso politiko iruindarrak ekainean 5 urteko kartzela zigorra jaso zuen eta urriaren 7tik baldintzapeko askatasunean dago,. Ebazpena 2021eko urtarrilaren 7an jakinaraziko dute. Audientzian Euskal Elkargokoko lehendakaria den Jean-René Etchegarayk deklaratu du defentsaren eskariaz.



AZAROAK 25

Oier Oa preso politiko ohia atxilotua

Frantziar poliziak Oier Oa atxilotu du, frantziar estatuan egoteko duen lurralde debekua urratzea leporaturik. Biharamunean aske utzi baina Ipar Euskal Herrian bizitzea debekatu diote. Martxoaren 26an audientzia izanen du Baionan.

ABENDUAK 10

Marixol Iparragirrek hirugarren epaiketa izan du Audientzia Nazionalean

1985ean burututako ekintza batengatik epaitu dute Marixol Iparragirre Genetxea. Epaiketan ekintza horretan bere parte hartzea ukatzeaz gain, Iparragirrek torturaren aplikazio sistematikoa salatu du eta Mikel Zabalzaren kasua gogora ekarri.



ABENDUAK 14

“Bateragune” auziko epaiketa errepikatzea erabaki du Auzitegi Gorenak

Europako Giza Eskubideen Auzitegiaren zaplastekoaren ostean, aurrekaririk gabeko erabakia hartu du Gorenak. Hala, Sonia Jazinto, Miren Zabaleta, Arnaldo Otegi, Arkaitz Rodriguez eta Rafa Diez berriz epaitzea erabaki du aho batez, dagoeneko espetxe zigorrak beteta daudenean eta erakunde armatua deseginda dagoenean.



ABENDUAK 16

Sorzabalen euroagindua ukatu du Pariseko Dei Auzitegiak

Iratxe Sorzabal presoa entregatzeko espainiar Auzitegi Nazionalak egindako laugarren euroagindu eskaera ukatu du Pariseko Dei Auzitegiak.

Aurreko hiru euroaginduak onartu bazituen ere, oraingoan, euroagindua aztertzeko auzi saioan aintzat hartu dute eta prokuradoreak sinesgarritasuna eman dio euskal presoak Espainian jasandako torturen salaketa.

URRIAK 7
JCVP – Permiso extraordinario
Se autoriza el permiso extraordinario con custodia policial para rendir visita a su madre enferma al preso, encarcelado en el CP Puerto III, Jon bienzobas Arretxe.

URRIAK 9
JCVP – Progresión de Grado
Se estima el recurso contra la resolución de la SGIP de 14.11.2019, de clasificación en Primer Grado y se le concede el 2º grado a la presa, encarcelada en el CP Algeciras, Eider Pérez Aristizabal.

URRIAK 15
Audiencia Nacional (AN) Sala de los Penal Secc 1 – Revocación del 2º Grado
La Sala estima el recurso de apelación del Ministerio Fiscal, REVOCANDO el auto dictado el 21.07.2020 por el JCVP concediendo el 2º Grado al preso encarcelado en Ocaña, Aitor Esnaola Dorronsoro, y le mantiene la clasificación en 1º grado sin aplicación del art 100.2 del RP.

URRIAK 19
JCVP – Permiso Ordinario de salida denegado
Desestima el recurso contra el acuerdo de la JT de fecha 23.07.2020, denegatorio del permiso ordinario de salida para Oskarbi Jauregi Amondarain.

URRIAK 20
JCVP - Progresión de grado Providencia de Ratificación
El JCVP ratifica la clasificación en 2º Grado del 04.09.2020 acordada por la Administración Penitenciaria para el preso encarcelado en Daroca, Asier Bengoa López de Armentia.

URRIAK 20
AN Sala de los Penal Secc 1 - Progresión de Grado denegada
Se desestima el recurso de apelación contra el auto del JCVP de 21.07.2020 que al preso Xabier Makazaga Azurmendi le continuaba en 1º Grado. Se confirma dicha resolución con el voto particular discrepante de un magistrado ya que a su juicio la decisión de la mayoría hace una lectura errónea de la clasificación penitenciaria, desconociendo que el segundo grado es el régimen de vida que se convierte en modelo ordinario en el diseño de la ley.

URRIAK 21
AN Sala de los Penal Secc 1 – Permiso extraordinario
El JCVP dictó auto el 7.07.2020 no autorizando permiso extraordinaria a Alicia Sáez de la Cuesta, interpuesto recurso por la defensa el JCVP aprobó el permiso y a esta resolución de 23.07.2020 interpuso recurso el Ministerio fiscal. Se Desestima el recurso de apelación del fiscal y se mantiene íntegramente el auto de 23.07.2020 concediendo permiso extraordinario a la presa encarcelada en Castelló I.

URRIAK 22
JCVP – Permiso ordinario de salida confirmado
Se desestima el recurso de reforma interpuesto por el Ministerio fiscal contra el Auto de ese juzgado y fecha 14.09.2020 que concedía un permiso ordinario de salida al preso, encarcelado en el CP El Dueso, Emilio Salaberria Etxebeste, confirmando el permiso.

URRIAK 22
JCVP – Permiso ordinario de salida
Se autoriza un nuevo permiso ordinario de salida de 6 días de duración, propuesto por la JT de fecha 23/09/2020 al preso Emilio Salaberria Etxebeste.

URRIAK 22
JCVP – Levantamiento de la intervención de comunicaciones
La intervención de las comunicaciones impugnada el 14.05.2020 queda sin efecto, tras ser progresada a 2º grado el 18.09.2020 la presa encarcelada en A Lama, Lierni Armendariz Gonzalez de Langarika. Se procede al archivo.

URRIAK 27
AN Sala de los Penal Secc 1 – Redenciones extraordinarias desetimadas
El JCVP dictó auto de 6.09.2020 aprobando la propuesta de redención extraordinaria de 45 días elevada por la JT del CP Teruel para el preso Asier Ormazabal Lizeaga. La Sala de AN estimó el recurso de apelación del Ministerio Fiscal contra el auto del JCVP y lo deja sin efecto acordando no haber lugar a aprobar las redenciones extraordinarias de 45 días correspondientes al segundo trimestre de 2020. Voto particular discrepante de un magistrado que considera que la Sala no debió desestimar el recurso infundado del Fiscal.

URRIAK 29
AN Sala de los Penal Secc 1 – Revocación del 1º grado 100.2
La Sala estima el recurso de apelación del Ministerio Fiscal, REVOCANDO los autos del 15.07.2020 y 07.09.2020 del JCVP y manteniendo la clasificación en 1º grado sin aplicación del art 100.2 del RP al preso Jon Zubiaurre Agirre, encarcelado en CP Puerto III .

URRIAK 29
AN Sala de los Penal Secc 1 – Permiso ordinario de salida denegación
Desestima del recurso de apelación frente al auto de 22.07.2020 del JCVP y lo confirma denegando el permiso. Voto particular discrepante de un magistrado por considerar que la Sala debió estimar el recurso y conceder un primer permiso al preso encarcelado en CP Daroca Unai López de Okariz porque concurren los requisitos legales y la denegación impide preparar al recluso para la vida en libertad y atender al impacto de más de 19 años de encarcelamiento en régimen Cerrado.

AZAROAK 3
JCVP - Permiso ordinario de salida denegado
Desestima del recurso contra el acuerdo de la JT del 18.06.2020, denegatorio del permiso ordinario de salida a

Olatz Lasagabaster Anza encarcelada en Aranjuez.

AZAROAK 4
JCVP - Permiso ordinario de salida denegado
Desestima del recurso contra el acuerdo de la JT del 09.09.2020, denegatorio del permiso ordinario de salida a Unai López de Okariz encarcelado en Daroca.

AZAROAK 4
JCVP - Permiso ordinario de salida denegado
Desestima del recurso de reforma interpuesto contra el Auto de fecha 13.10.2020 que denegaba el treceavo permiso de salida a Iñaki Garcés Beitia en carcelado en Zuera.

AZAROAK 6
JCVP - Progresión de grado denegada
Desestima del recurso contra la resolución de la SGIP, de fecha 04.08.2020, que mantenía en 1º Grado a Unai Parot Navarro encarcelado en Puerto I.

AZAROAK 7
JCVP - Intervención de comunicaciones
Desestima queja del Interno F.J. Ramada Estevez encarcelado en Iruñea sobre intervención de comunicaciones de fecha 19/06/20.

AZAROAK 10
JCVP - Permiso extraordinario
Se autoriza el permiso extraordinario solicitado por Imanol Miner Villanueva encarcelado en el CP Albolote para visitar a su mujer, suegros, cuñado fallecido, en Ondarroa, con la adopción de las medidas de seguridad que se estimen oportunas y por el tiempo imprescindible para el fin, y en todo momento con custodia policial.

AZAROAK 11
JCVP - Progresión de grado denegada
Desestima del recurso contra la resolución de la SGIP, de fecha 06/07/2020, manteniendo en 1º Grado a Sergio Polo Escobes encarcelado en Herrera de la Mancha.

AZAROAK 12
JCVP - Permiso ordinario de salida denegado
Desestima el recurso de apelación y confirma el auto de fecha 23.06.2020 dictado por el JCVP denegando el permiso a Iñaki Garcés Beitia encarcelado en Zuera.

AZAROAK 16
JCVP - Permiso ordinario de salida denegado
Se desestima el recurso contra el acuerdo de la JT de fecha 14.05.2020, denegatorio del permiso ordinario al preso encarcelado en el CP Madrid III (Valdemoro), Mikel Otegi Unanue.

AZAROAK 18
JCVP - Permiso ordinario de salida denegado
Desestima el recurso contra el acuerdo de la junta de tratamiento de fecha 23.07. 2020, denegatorio del permiso ordinario de salida de Francisco Ramada Estevez encarcelado en Iruñea.

AZAROAK 19
JCVP - Progresión de grado
Estima parcial del recurso contra la resolución de la SGIP, de 27.07.2020, clasificando en 1º Grado 100.2 del R.P. a Beñat Aginagalde Ugartemendia encarcelado en Jaén.

AZAROAK 26
AN Sala de los Penal Secc 1 - Permiso ordinario de salida denegado
Desestima del recurso de apelación frente al auto de 11.09.2020 del JCVP y lo confirma denegando el expediente de permiso nº 10.. Voto particular discrepante de un magistrado por considerar que la Sala debió estimar el recurso y conceder un primer permiso porque concurren los requisitos legales y la denegación impide preparar a Igor Martínez de Osaba, encarcelado en Zuera, la vida en libertad y atender al impacto de más de 19 años de encarcelamiento en régimen Cerrado.

AZAROAK 26
JCVP - Permiso ordinario
Autoriza el permiso ordinario de salida de 6 días de duración, propuesto por la JT de fecha 29/10/2020 a Irkus Badillo borde encarcelado en Alacant I (Foncalent).

AZAROAK 27
JCVP - Progresión de grado
Estima del recurso contra la resolución de la SGIP, de 14.05.2020, y se progresa a 2º Grado a Zigor Orbe Sevillano, encarcelado en Puerto I.

AZAROAK 27
JCVP - Libertad condicional
Se concede la libertad condicional a Oier Urrutia González encarcelado en tercer grado en CP Zaballa por el tiempo que le falta para cumplir condena. Se hace firme a los cinco dias.

ABENDUAK 4
JCVP - Progresión de grado denegada
Desestima el recurso contra la resolución de la SGIP, de fecha 08/09/2020, manteniendo a Asier Badiola Lasarte, encarcelado en Valencia III, en primer grado, art. 100.2 RP.

ABENDUAK 16
JCVP – Permiso ordinario
Se autoriza permisos ordinario de salida de 6 días de duración, propuesto por la JT en fecha 18/11/2020, a Jesús Maria Gómez Ezkerro encarceldado en el CP Villabona.

ABENDUAK 17
JCVP Progresión de grado
Estima parcialmente el recurso de Gorka Martinez Ahedo, del CP A Lama, y se le clasifica en 1º Grado con aplicación del principio de flexibilización del art. 100.2 RP.

ABENDUAK 17
JCVP Progresión de grado
Estima parcialmente el recurso de Xabier Makazaga Azurmendi, del CP A Lama, y se le clasifica en 1º Grado con aplicación del principio de flexibilización del art. 100.2 RP.

Política Penitenciaria

En perspectiva pasada, presente y futura

En los últimos tiempos viene siendo habitual que el Ministerio del Interior anuncie semanalmente un número significativo de traslados de presos. Sin embargo, habría que remontarse hasta el otoño de 2018 para dar con el inicio de los primeros tímidos movimientos que supusieron poner menor distancia entre los presos y sus familias.

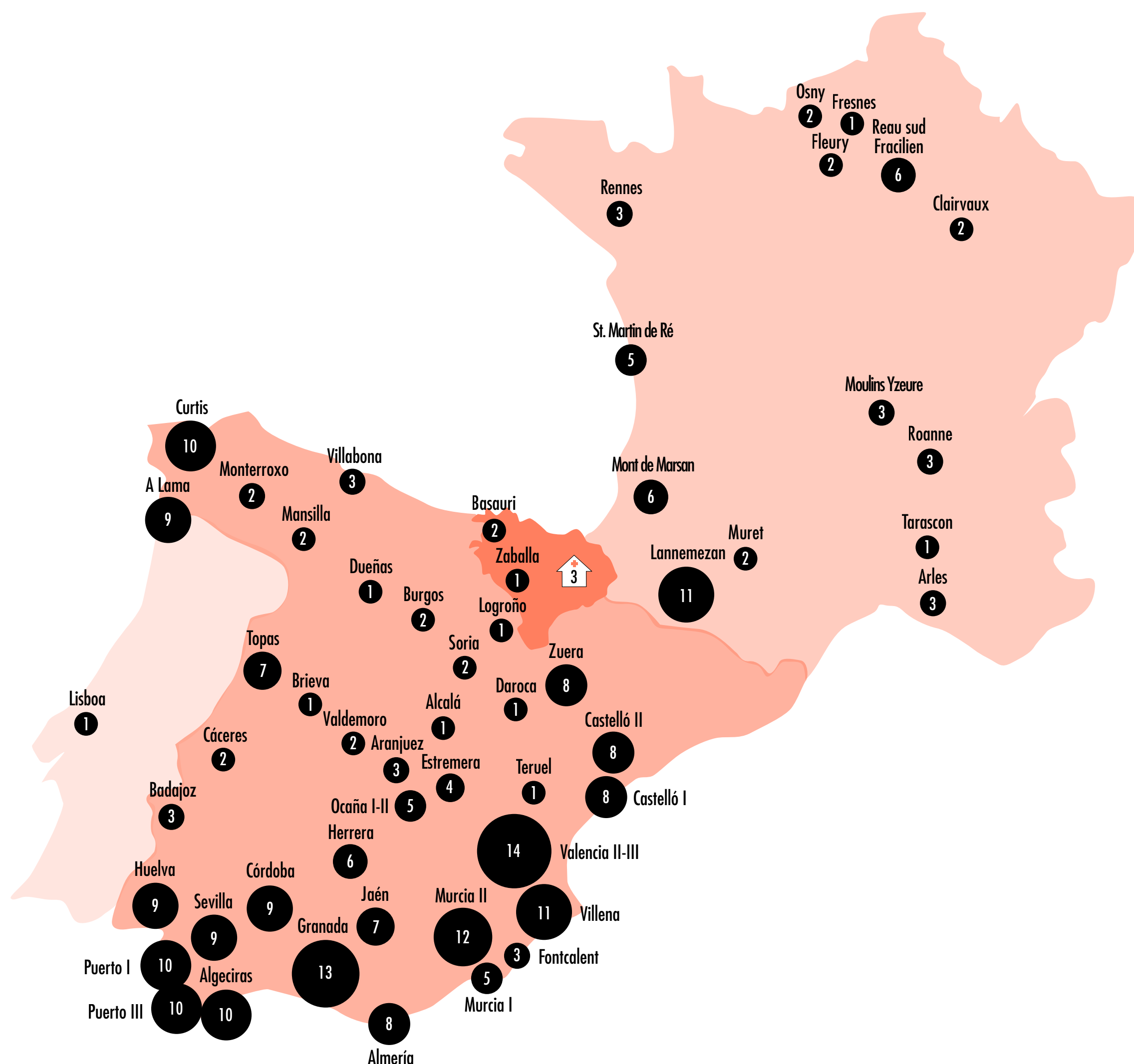
El principio de cambio, se podría decir que, comenzó con la concatenación de varios hechos trascendentales entre las primaveras de 2017 y 2018. En primer lugar, en abril de 2017, ETA se declara una organización desarmada después de poner en manos de la sociedad civil sus arsenales. El 1 de julio de 2017, tras 8 meses de debate en las cárceles, EPPK daba cuenta de la finalización del debate "Batasuna, Elkartasuna eta Herriarenganko lotura", así como de sus conclusiones y apuesta por el recorrido de las vías jurídico penitenciarias dentro de la legislación ordinaria. Ese mismo més de julio, la Delegación Vasca, integrada por electos y sociedad civil de Ipar Euskal Herria, se reunió pro primera vez en París con representantes del Ministerio de Justicia, poniendo las bases para la creación de un espacio de trabajo sobre política penitenciaria. Ya en la primavera de 2018, la disolución de ETA llegará a primeros abril y a finales del mismo més tendrá lugar la moción de censura que echo al PP del gobierno e invistió a Pedro Sánchez como presidente del Gobierno español.

Antes de toda esta sucesión de hechos, únicamente algunas voces dentro PSOE, principalmente en el sector guipuzcoano del PSE-EE, habían comenzado a abogar en determinados foros y encuentros por la necesidad de un cambio en la política penitenciaría. Voces que se sumaban, aún con matices, a las mayorías sociales, políticas, institucionales y sindicales que ya se estaban estableciendo en Euskal Herria. La política penitenciaria se había ligado a la política anti-terrorista en el pasado y en el presente había perdido ya todo su sentido. Posteriormente, el alejamiento ya no tendría razón de ser tras los acontecimientos de 2017 y 2018 y la convivencia demandaba otro tipo de política que no siguiera castigando a los familiares de los presos ni se mostrara indiferente ante el mantenimiento de las expresiones del sufrimiento que perduraba en las prisiones (presos gravemente enfermos, niños de la mochila, accidentes de familiares….)

La política penitenciaria antes de la primavera del 2018

Qué el PSOE, fue el padre y el artífice de la dispersión y alejamiento está fuera de toda duda y que la mantuvo durante todos sus gobiernos anteriores, también. Igualmente, está fuera de toda duda que el PP haría suyas la dispersión y el alejamiento y situaría ambas cuestiones en el centro de su política penitenciaria. Además, el PP acompañó a la dispersión y el alejamiento de nuevas legislaciones y artimañas políticas, jurídicas, penales y penitenciarias encaminadas a prolongar el encarcelamiento; la Doctrina Parot, La Ley 7/2003 de cumplimiento integro y umbral de 40 años de encarcelamiento, La Ley 7/2014 que imposibilita la acumulación de las condenas cumplidas en otros estados, las sistematización del 1º Grado penitenciario, la directriz que reducía a dos meses la expectativa de vida para que un preso enfermo accediera a la atenuación de prisión,…. El PP rompió todas la barreras.

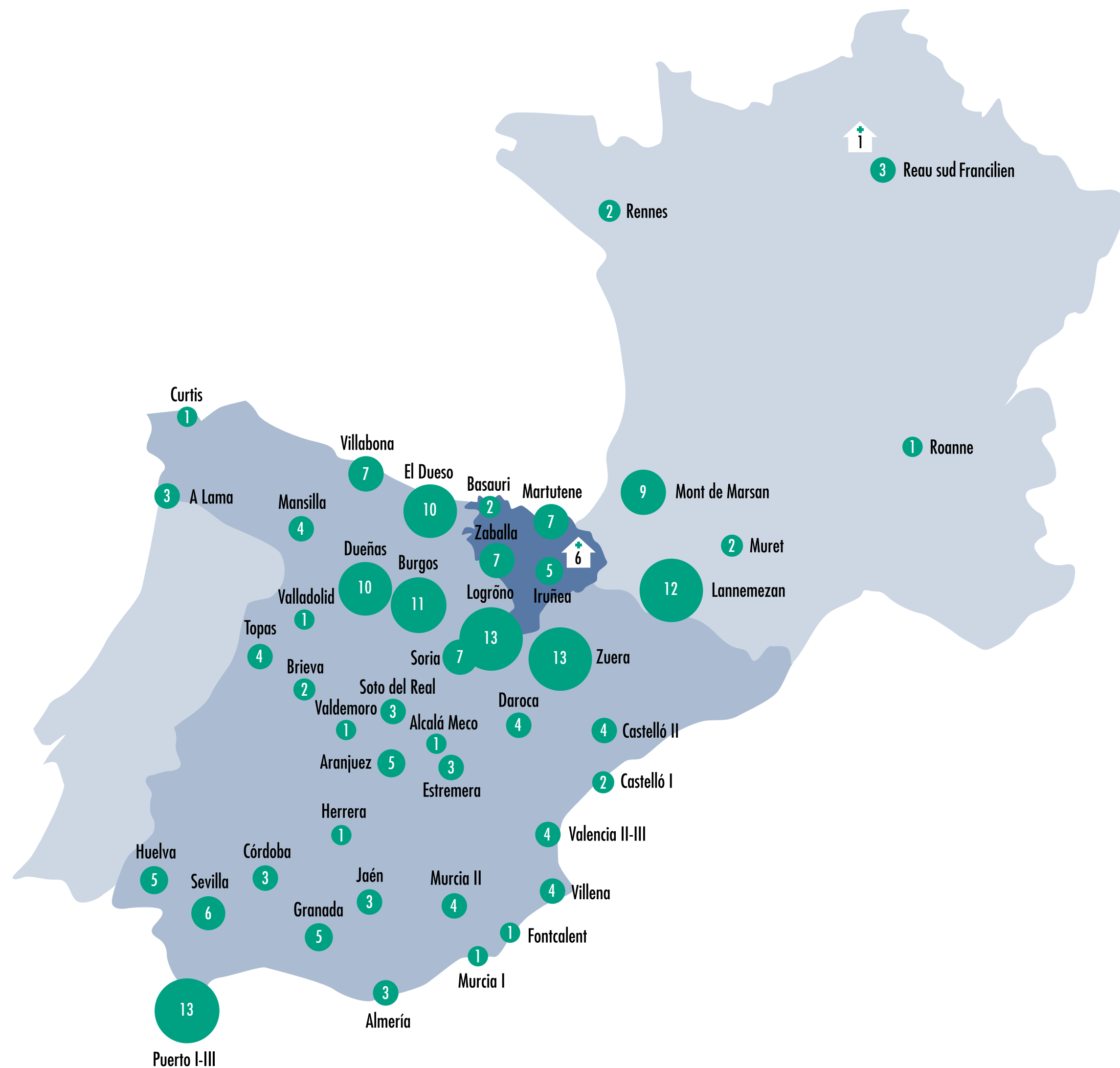
Los últimos seis meses del gobierno de Mariano Rajoy, que son los seis primeros del año 2018, bastan para dar cuenta de la realidad penitenciaria existente y lo que podían esperar los presos políticos vascos. En esos seis meses, las actuaciones de la Secretaría General de Instituciones Penitenciarias (SGIP) se redujeron a asignar destino de alejamiento a los siete entregados por las autoridades francesas: Puerto, Algeciras, Murcia, Jaén, Castellón o Ávila.



Aquella primavera y aquel mes de mayo de 2018 habían sido, además, testigos de un hecho histórico que el PP desperdició y menospreció. El 3 de mayo, seis años y medio después de declarar el cese definitivo de la lucha armada, y un año después de haberse desarmado completamente, ETA anunció que al igual que había surgido del pueblo se disolvía en él. En ese anunció de su desaparición aseguraba haber desmantelado totalmente el conjunto de sus estructuras y daba por concluido su ciclo histórico y su función, poniendo fin definitivo a su trayectoria y a su actividad no ya militar, sino también política. Los encargados de poner voz e imagen a ese final no serían elegidos al azar, un exiliado político, Josu Urrutikoetxea, y una presa política, Marixol Iparragirre.

Antes de eso, el ministro del Interior, Jorge Fernández Díaz, estuvo años repitiendo una idea: "No habrá acercamientos de presos hasta que ETA se haya disuelto" (2012), "El Gobierno mantendrá la dispersión mientras la banda no se disuelva" (2014); "Está en manos de ETA poner fin a dispersión de presos con la disolución de la banda" (2016). El 4 de noviembre de 2016 Fernández Díaz era sustituido por un Juan Ignacio Zoido que volvía con la misma idea,"La política penitenciaria no cambiará mientras ETA no se disuelva" (2017). Pero, no sólo los responsables de interior, en el PP vasco, Amaya Fernández, la numero dos del partido, se pronunciaba antes del desarme "si la banda terrorista se disuelve, el camino natural sería acometer la revisión de la actual política penitenciaria, que implicaría finalizar con la dispersión de los presos". Y, Borja Semper, portavoz del PP de Gipuzkoa en 2018, una semana antes de la disolución, aseguraba "Si ETA se disuelve, la política de dispersión cambiará en 48 horas".

Sin embargo, inmediatamente después del hecho histórico más esperado en el tablero político vasco y español, el Ejecutivo del PP se desdecía de todo lo que sus representantes habían dicho en el pasado y abogaba por no mover ficha: "La disolución de ETA no va a cambiar nada. Ni en la lucha antiterrorista ni en la política penitenciaria".



Una Primavera distinta

En esa primavera de 2018 en que se disolvería ETA pasaron y estaban por pasar otras muchas cosas. De un lado, en el PP, María Dolores de Cospedal y Soraya Sáenz de Santamaría andaban a la gresca para sustituir a Mariano Rajoy en un partido salpicado de escándalos (Lezo, Púnica, Gurtel,...) y, por otro lado, el PSOE había presentado una moción de censura a Cristina Cifuentes en la Comunidad de Madrid tras saberse de un máster obtenido fraudulentamente. Un oportuno video sobre un pasado hurto de cosméticos en unos grandes almacenes acabó de defenestrarla, renunció al cargo de presidenta de la Comunidad de Madrid el 27 de abril y la moción de censura decaía tras su dimisión. El PP había salvado Madrid.

El otro gran reto del PP en aquellas fechas era la aprobación del Proyecto de Ley de Presupuestos Generales del Estado para el 2018. El Pleno de Presupuestos se llevó acabo entre los días 21 y 23 de mayo y acabarían aprobándose por 176 contra 171 votos. Los cinco votos del PNV fueron determinantes para su aprobación y el gobierno del PP, in extremis, quedaba salvado gracias a ese apoyo.

Sin embargo, al día siguiente, el 24 de mayo, se hizo pública la sentencia de la Audiencia Nacional por el caso Gurtel. Una sentencia en la que se certifica lo que ya todo el mundo sabía, que el Partido Popular se financiaba ilegalmente. La evidencia judicial de la corrupción generalizada venía a sumarse a las motivaciones sociales y nacionales apuntadas por el soberanismo catalán y vasco y las formaciones más a la izquierda del PSOE. Y, la oportunidad que se presentaba fue aprovechada al día siguiente, aunque no sin titubeos, por el PSOE del superviviente Pedro Sánchez, para presentar una moción de censura contra Mariano Rajoy. Las contradicciones en el propio PSOE venían de la mano de los “barones” del partido, a quienes Sánchez había derrotado en las primarias de 2017, y se dudaba incluso que todos los diputados de ese partido llegaran a votar a favor. Pero una vez registrada la moción de censura en el Congreso, se precipitaron los acontecimientos.

El PP, tras su éxito en la aprobación de los presupuestos estuvo convencido que la moción de censura no saldría adelante. Sánchez se impuso la tarea de lograr los apoyos explícitos o implícitos de Podemos y las formaciones soberanistas catalanas y vascas. Aunque nunca llegarían a reunirse con EH Bildu, el independentismo vasco apostó por poner sus votos al servicio de echar a Rajoy del Gobierno y desalojar a la derecha que nunca había querido encarar el proceso de paz, que tan nefasto papel jugó en el desarme y que tras la disolución de ETA se desdecía y continuaba apostando por una política penitenciara de venganza y excepción que no dejaba la mínima oportunidad a la resolución de la cuestión de los presos.

Su actitud ante los presupuestos y las presiones de Confebask y la CEOE ponían mas que en duda el apoyo del PNV, pero cuando los jeltzales, fueron conscientes que Sánchez contaba con la mitad de los votos (175) y que Coalición Canaria se abstendría, acabaron decantando su voto a favor. La aritmética y el calculo político acabaron de situar al PNV pese a que una semana antes sus cinco diputados habían salvado al gobierno del PP votando los presupuestos. De este modo, entre el 31 de mayo y el 1 de junio de 2018 en el Congreso de los diputados de Madrid tuvieron lugar las sesiones en que se debatió, se votó, y finalmente se aprobó la moción de censura contra Mariano Rajoy que, tras e quiebro del PNV, acabaría contando con 180 votos a favor y 169 en contra.

Terreno abonado para una nueva política penitenciaria

El desalojo del PP, vista la cerrazón del destituido gobierno en la cuestión de los presos, fue una buena noticia en las cárceles. A partir de aquí, el futuro no podía ni debía ser igual que el pasado.

Las primeras declaraciones de los líderes del PSOE sobre la cuestión de los presos respondían a la inercia del guion de cuando eran oposición. En el caso del PSE-EE quienes expresan las posiciones más claras son los apoyos explícitos a Pedro Sánchez en toda su singladura dentro del PSOE, opiniones como la de Odón Elorza:"El acercamiento de presos una vez desaparecida ETA es una cuestión pendiente que está sobre la mesa y que hay que abordar a corto plazo".

Sin embargo, tanto presos, familiares, como la izquierda abertzale estaban a la espera de lo que pudiera decir el primer espada. Y, dieciocho días después de haber sido investido presidente, Pedro Sanchez en su primera entrevista televisada, al ser preguntado explícitamente por la cuestión de los presos, y sin llegar a más concreciones, confirmó oficialmente su voluntad de modificar la política penitenciaria, "Evidentemente, es la hora de abordar la política penitenciaria de otra manera" fue su respuesta. Al día siguiente,





por boca de Maddalen Iriarte, EH Bildu apreció el gesto y el cambio en el discurso del PSOE, pero pidió hechos, tras el asombro que supuso en Euskal Herria el nombramiento previo de Fernando Grande Marlaska como Ministro del Interior y, por tanto, ministro al frente de la política y las Instituciones Penitenciarias.

Más de un año antes del cambio de gobierno en Euskal Herria se había venido abonando el terreno desde diferentes ámbitos tanto en el de la toma de decisiones, en el de los consensos políticos y sociales o en el de las movilizaciones amplias y plurales.

El verano de 2017 se producía la finalización del debate “Batasuna, Elkartasuna eta Herriarenganko lotura” llevada a cabo por los presos de EPPK y a partir de entonces, buen numero de ellos se encontraban inmersos en la exploración de la vía penitenciaria con peticiones de destino de trabajo, recursos de grado, recursos a la intervención de comunicaciones, solicitudes de permisos ordinarios de salida, solicitudes de excarcelación...

El Foro Social realizaba un planteamiento global sobre la necesidad de “Una nueva política penitenciaria para un nuevo tiempo político” que, entre otras cuestiones, llamaba la atención sobre la necesidad de poner en marcha una “Agenda ugente” que diera respuestas a las personas presas aquejadas de enfermedades graves, al alejamiento, a la política de grados, a la acumulación de las condenas impuestas en otros estados de la Unión Europea y a la transferencia de prisiones.

En paralelo Mertxe Txibite (PSN) e Idoia Mendia (PSE-EE) comparecían el conjuntamente el 17 de enero de 2018 para valorar positivamente los pasos que en torno al acercamiento estaba dando el ejecutivo galo y resaltando que la oportunidad también debiera ser aprovechada en el estado español para dar paso a otra política penitenciaria.

Esos primeros meses de 2018 también fueron prolíficos en declaraciones institucionales municipales reclamando el fin de la dispersión y el alejamiento. Declaración que llegaría al Parlamento Foral en marzo, a las Juntas Generales de Araba en abril y que además sería refrendada por todos los sindicatos vascos. Después, llegarían la declaración de Arnaga y la disolución de ETA a comienzos de mayo.

Por tanto, cuando Pedro Sánchez accedió a la presidencia del gobierno, EPPK ya había hecho sus deberes, ya se había producido un consenso mayoritario en la sociedad vasca, ya había desparecido ETA y, el ejecutivo francés, ya hacía varios meses que había dado inicio al acercamiento de los presos políticos vascos a las cárceles de Mont de Marsan y Lannemezan. El terreno, estaba abonado para que se diera el inicio del cambio de la política penitenciaria.



Algo comienza a moverse

El 10 de Agosto de 2018 tienen lugar el traslado de Alfredo Remirez desde Daroca a Zaballa y el 13 de septiembre los dos primeros traslados a Zuera y Logroño, desde prisiones alejadas. Durante el resto del año y hasta las elecciones de abril de 2019 se producirán un total de 30 traslados de acercamiento que afectaron a 28 presos y, en ningún caso, tuvieron como destino las cárceles vascas sino Logroño, El Dueso, Villabona, Burgos, Soria, Valladolid, Mansilla, Zuera y Herrera de la Mancha. En paralelo al comienzo de los traslados, algunos presos comenzaron a disfrutar de permisos ordinarios de salida, algo totalmente novedoso hasta el momento.

Después de las elecciones de abril, el gobierno en funciones paralizó todas las decisiones sobre política penitenciaria mientras el ejecutivo francés culminaba el acercamiento de presos a Lannemezan. En el estado español, el último traslado de acercamiento de un preso vasco se producía en junio y partir de aquí, le sucederá un largo parón hasta que la repetición de las elecciones en noviembre y sus resultados depararon un nuevo gobierno, esta vez de coalición, PSOE-Podemos, al que las formaciones políticas vascas facilitaron la investidura.

En enero del 2020, el traslado de un preso vasco de Alicante a Villabona (Asturias) y la progresión a 3º grado para cumplir en el CIS de Iruñea, a otro, parecían dar reinicio a la política de traslados de acercamiento tras el largo parón. Sin embargo, no bien comenzado, el mes de marzo comienza la alarma sanitaria provocada por el COVID19 que nos llevó a los meses de confinamiento, el cierre de las prisiones, la suspensión de los permisos de salida y los traslados de cárceles y, por extensión, la también paralización total durante varios meses de la actividad en los juzgados y en la Secretaría General de instituciones Penitenciarias. Tras la desescalada se producen varios anuncios del Ministerio del Interior sobre la concesión de nuevos terceros grados o el primer traslado de cumplimiento a una cárcel de Euskal Herria (Iruñea), sin embargo, no se harían efectivos hasta los meses de Junio y julio en que se recobró la normalidad.

Una vez pasado el verano, en septiembre, octubre, noviembre, y diciembre… los anuncios de traslados vienen siendo habituales hasta convertirse en semanales y afectando a cinco o seis presos en cada ocasión.

El aspecto cuantitativo de los traslados no es desdeñable ya que estos movimientos han afectado a más de un centenar de presos, 120 pertenecientes a EPPK y media docena mas no miembros del colectivo. La importancia de los movimientos es inocultable, si bien habría que matizar que 18 de los presos trasladados ya están en libertad tras agotar íntegramente sus condenas y, también habría que remarcar que, varios de los presos afectados por traslados en los dos últimos años, han sido movidos en más de una ocasión, primero a una cárcel periférica y luego a Centros Penitenciarios de Euskal Herria, clasificados en 2º o 3º grado.

¿Se deshiela la política de excepcionalidad?

Sin embargo, los movimientos no han sido solo cuantitativos sino que pueden también, de alguna manera, calificarse de cualitativos. Uno de los aspectos que puede evaluar el cambio de la política penitenciaria vino determinado por el comienzo del fin del aislamiento y el comienzo del reagrupamiento en un único módulo de los presos de la misma cárcel. En Septiembre se produjo el reagrupamiento de los presos de A Lama en un solo módulo, en octubre los presos de Puerto III eran agrupados en dos módulos, los de Jaén en un solo y todos los presos de Estremera, Córdoba y Sevilla dejaron atrás los módulos de aislamiento. En Noviembre, los presos de Huelva salieron de los módulos de aislamiento y los presos de Castelló II-Albocasser y Murcia II fueron agrupados en un módulo al igual que los de Granada en diciembre.

Por otro lado, las cárceles de destino de la nueva política de traslados durante este año 2020 no difieren mucho de la treintena de destinos de 2018-2019; Logroño, Burgos, Aranjuez, Zuera, El Dueso, Valladolid, Dueñas, Daroca, Estremera, Villabona, Mansilla y Soto del Real han sido la prisiones periféricas de destino. Sin embargo, además de la mitigación parcial del alejamiento en estos casos, el avance ha venido dado por el hecho de que algunos de esos anuncios ya no son meros traslados a cárceles periféricas si no repatraciones para cumplir condena en Zaballa, Basauri, Iruñea o Martutene. De tal suerte que, a día de hoy, ya son 25 los presos encarcelados en Euskal Herria y distribuidos del siguiente modo:

- 7 en Martutene, de los cuales 3 en cumplimiento en régimen ordinario y 4 en régimen abierto o 3º Grado.
- 7 en Zaballa, de los cuales 3 en régimen ordinario, 2 en régimen abierto o 3º Grado y otros 2 en internados en centros hospitalarios dependientes de Zaballa.
- 5 en Iruñea, en régimen ordinario (2º Grado).
- 2 en Basauri, en régimen ordinario (2º Grado).
- 4 en Prisión domiciliaria (3º grado o 2º 100.2) por enfermedad grave.

A ellos habría que sumar los cuatro que a lo largo del año 2020 han recobrado la libertad a partir de los expedientes de libertad condicional iniciados en Martutene (2), Zaballa (1) e Iruñea (5).

Otro aspecto relevante viene marcado por las ultimas clasificaciones de grado tras el traslado, y sin duda alguna la cada vez mayor accesibilidad al tercer grado e incluso a las libertades condicionales mencionadas. Por primer vez en la historia del Colectivo de Presos Políticos Vascos hay mas clasificados en 2º Grado (80) que los clasificados en 1º Grado (59), si bien habría que puntualizar que 40 se encuentran en tierra de nadie, en esa clasificación que parece haber sido descubierta expresamente para el no progreso de los presos políticos vascos, el 1º Grado con aplicación del Articulo 100.2 o principio de flexibilidad. Una clasificación tan extraña en el panorama carcelario para los clasificados en primer grado, que ni siquiera los directores de prisiones saben como tratar. Finalmente, 9 son los presos vascos clasificados en 3º Grado en sus diferentes variantes, régimen abierto o con aplicación del 86.4 (prisión domiciliaria).

En definitiva, en comparación con el inmovilismo del pasado más reciente avances hay. No obstante, ni en distancias, ritmo ni cantidad acaban de contentar a los familiares de los presos ni al colectivo de presos EPPK porque, el fin de la dispersión y el alejamiento es cuestión de cárceles vascas y no de cárceles periféricas; es cuestión que debe afectar a todos y no sólo a los que tengan cumplimientos mas avanzados o sentencias más livianas; y es cuestión que de abordarse ahora sin demoras ni esperar un tiempo prudencial.

Bienvenidos los nuevos traslados y las nuevas clasificaciones de grado, pero como dicen los familiares "¿Por qué no a Zaballa?" y, más aún, en estos tiempos marcados por el COVID 19 que tantos quebrantos y dificultades está suponiendo con el cierre temporal de cárceles, con la prolongada suspensión de los vises y los continuos obstáculos a las comunicaciones por locutorio, los cierres perimetrales y las restricciones que dificultan los viajes a prisiones lejanas.

Por otro lado, no se puede obviar que la todavía persistencia del primer grado o régimen cerrado como clasificación aún extendida, impide el acercamiento y obstaculiza la vía penitenciaria. "No se puede pedir a los presos que recorran un camino y, al mismo tiempo, bloquearlo" decían los ex-presos de Córdoba. Otro de los aspectos sobre los que EPPK llama la atención es que, en la actualidad, mas de seis decenas de presos (68) ya han cumplido o van cumplir las ¾ partes de la condena en 2021 (60 cumplida y 8 cumplirán) y podrían, por ley, optar a la libertad condicional durante el próximo año. Sin embargo, son requisitos imprescindibles estar clasificado en 2º grado y haber disfrutado de permisos ordinarios de salida que difícilmente pueden ser concedidos estando todavía a cientos o miles kilómetros de su lugar de residencia.

La hasta ahora invariable y excepcional clasificación en primer grado y su renovación sistemática durante prácticamente toda la condena hicieron imposible para la mayoría de los presos políticos vascos la hipótesis de la libertad condicional que, ya ha comenzado a ser real tras los cuatro primeros expedientes del finalizado 2020.

Zergatik ez Zaballara?

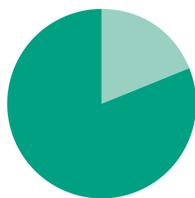
Iragan urrian, Espetxe Instituzioetako Idazkaritza Orokorra presoen hurbilketarako aldaketa dezente egiten hasia zela nabarmentzen zihoan heinean, gogoeta apal bezain sakon bat egiten zuen Etxeratek: Zergatik ez Zaballara?

Gai honetan edozein parte hartze politiko gaur arte gidatu duen salbuespeneko politika behingoz amaitu eta beste espetxe politika baten beharraz azken garaietan adostasunak lortzen joan diren euskal eragile politiko guztiei zuzenean eragiten die galdera honek.

Gobernu espainiarreko alderdi politikoak zuzenean interpelatzen dituen galdera da; oraindik iraganean trabatuta daukaten espetxe politika hori aldatzearen alde behin eta berriz azaldu diren alderdi horiei zuzendua.

Oraindik dagoen euskal preso politikoen kopuru handia azaldu zuen Etxeratek, batetik; bestetik, Estatu frantsesean burututako hurbilketak eta ordura arte Estatu espainiarrean burututakoak zenbatu zituen, horietatik gutxiengo bat Euskal Herriko espetxeetara ekarri dutela zehaztuz. Urrunketak hor dirau oraindik eta konponketa osoa eman gabe jarraitzen dute.





ESTATU ESPAINOLA
141 lekualdatze
2018-2020 bitartean

32 lekualdatze 2018ko udatik
2019ko abendura bitartean

108 lekualdatze 2020ko urtarriletik
2020aren bukaera bitartean

19 preso bitan lekualdatu zituzten
G. Fraile, K. Arronategi,
X. Atristain, J. Lopez, U. Fano,
O. Goitia, B. Saenz,X. Atristain,
J. Arregi, X. Agirre, O. Urrutia,
I. Gonzalez, J. Codo, F. Alonso,
O. Lasagabaster, P. Uranga,
E. Salaberria, O. Comes, I. Martinez

4 lekualdatze bertan behera utzi zituzten presoek iragarri eta gero
J. Gonzalez, I. Mendizabal,
A. Troitiño, J. Arizkuren

1 espetxean hil zen
I. Gonzalez

14 preso aske daude jada
A. Remirez, X. Tximeno,
M. Orbegozo, I. Beaumont,
J. Lopez, X. Sagardoi, E. Samaniego,
O. Goitia, M. Igarriz, O. Bakedano,
J. Arkauz, G. Fraile, J. Codo,
F. Alonso, O. Urrutia

3 presori Euskal Herriko zentroetara berretsi zieten destinoa
A. Gogorza, I. Iparragirre, J.M. Martin

1 ez zen burutu, lekualdatze bidean Soton zegoela iritsi zitzaiolako kaleratze data
O. Bakedano

Iragarri denaren ondoren, nahiz eta lekualdaketak egon diren, gure senideek urruti jarraitzen dute eta guk urruntzearen ondorioak pairatzen jarraitzen dugu.

Zergatik ez dituzte gure senideak Euskal Herrira ekartzen? Zergatik eramaten dituzte Darocara edo Dueñasera? Zergatik Estremerara, Euskal Herritik 520 kilometrotara? Zergatik ez Zaballara?

Zergatik mantentzen da inposaketa, nazioarteko erakundeen eta osasun--agintarien gomendioen kontra egon arren, osasun-larrialdi honek eragin duen egoera dramatikoaren aurrean? Zergatik ez da kontuan hartzen herrialde honetako gehiengo sozial, sindikal eta politikoaren nahia eta pandemiaren testuinguruan euskal preso guztiak euskal espetxeetara ekartzea eskatu duen Eusko Jaurlaritzaren borondatea?

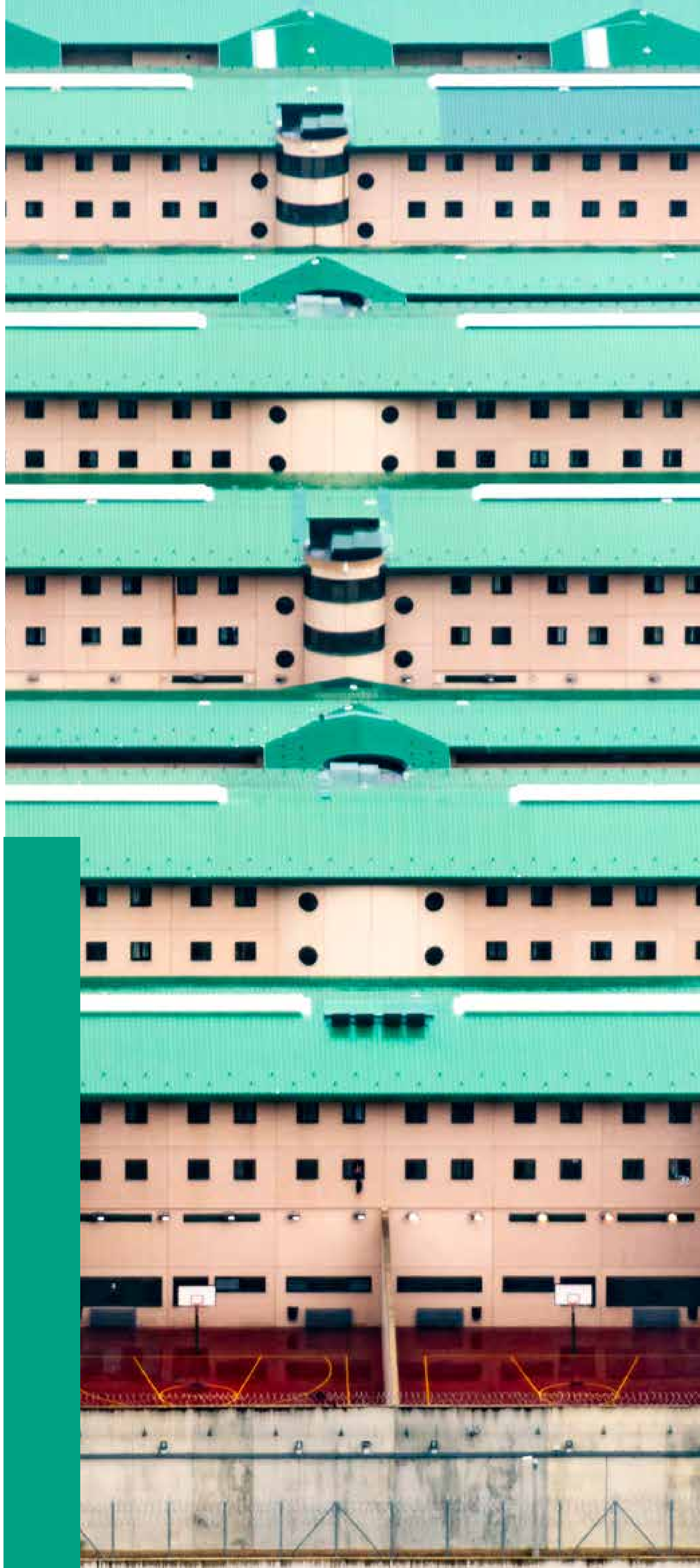
Ezin dugu horrela jarraitu. Justifika ezina da euskal presoen eta haien familien aurkako salbuespenari denbora gehiagoan eustea.

Bizikidetzarako eta behin betiko bakerako bidea oztopatzen duen traba da.Izan ere, gure senide presoak, haien borondatez, espetxe-legediaren bidean aurrera egitea moteltzen eta eragozten jarraitzen dute espetxetik ateratzeko ikuspegitik.

Larri gaixorik dauden 18 presoak eta 65 urtetik gorakoak espetxetik ateratzea da eskatzen duguna. Eta baita berehalako askatasuna Haranburu, Esnal eta Parot kondenatuentzat ere.

Preso guztiak Euskal Herrira hurbiltzen ez diren bitartean lanean jarraituko dugu, Izan Bidea-k burutuko duen bezalako ekimenak eta mobilizazioak babesten jarraituko dugu.

Etxean eta bizirik nahi ditugu!



Espetxe eta deserritik

URRIAK 5
Unai Fano Basaurin
Unai Fano Aldasoro preso politiko hernaniarra Soriako (260 km) espetxetik Basaurikora lekualdatu dute.

URRIAK 7
Mikel Barrios aske gelditu da
Joan den ekainean bost urteko kartzela zigorra ezarri ondotik, bere abokatuek jarritako helegitea onartu du Parisko Dei Auzitegiak eta kontrol judizialarekin libre utzi dute, astean behin Donibane Garaziko jendarmerian izenpetzeko betebeharrarekin.

URRIAK 7
Soto del Real eta Villenako kartzeletan dauden bi preso bisitarik gabe gelditu dira
Etxeratek salatu duenez, bi presoren senideek ezin izan dute bisitarik burutu espetxe horietaraino bidaia egin ostean. Kartzeletara heltzean, Covid-19agatik hartutako neurriak direla-eta, bisitak bertan behera gelditzen direla jakinarazi diete.

URRIAK 7
Picassenteko emakumeen modulua isolatu dute
Preso bik Covid-19an positibo eman ostean, Ainhoa Barbarin eta Maite Pedrosa euskal preso politikoak dauden modulua isolatu egin dute.

URRIAK 8
Gorka Loran Dueñasen
Gorka Loran Lafourcade preso politiko hernaniarra Algecirasko (1.100 km) espetxetik Dueñaskora (310 km) lekualdatu dute.

URRIAK 9
Bittor Francoren aita hil da
Huelvako espetxean, Barakaldoko bere etxetik 1.000 kmra, azken agurra egiteko aukerarik gabe jaso zuen Bittor Franco euskal presoak bere aitaren heriotzaren berri.

URRIAK 12
Ibon Muñoa aske
20 urte espetxean egin ondoren, zigorra osorik beteta atera da Ibon.

URRIAK 13
EIIOren traslado iragarpena
Espetxe Idazkaritzak iragarri du Anton Troitiño eta Mikel Arrieta Soriako espetxera, Aitzol Maurtua Dueñaskora, Andoni Otegi Logroñokora eta Agustin Almaraz eta Bittor Franco Estremerakora aldatuko dituztela laster.

URRIAK 13 ETA 27
Puerto III espetxeko euskal preso politikoak bi modulutan batu dituzte
Aldiz, beste preso bat bakarrik gelditu da modulu batean.

URRIAK 14
Estremerako euskal preso politikoak isolamendutik atera eta modulu batean batu dituzte.

URRIAK 15
Josu Arkauz Valladoliden
Josu Arkauz Arana preso arrasatearra Murcia II (820 km) espetxetik Valladolidekora (350 km) lekualdatu dute.

URRIAK 16

J.C. Herrador Santoñan

Juan Carlos Herrador Pouso preso politiko dosnostiarra Ocañako espetxetik atera eta El Duesoko presondegira aldatu zuten.

URRIAK 16

Liher Aretxabaleta Burgosen

Liher Aretxabaleta Rodriguez preso bilbotarra Ocaña I (520 km) espetxetik Burgoskora (215 km) lekualdatu dute.

URRIAK 19

Xabier Atristain Martutenen

Xabier Atristain Gorosabel preso donostiarra Soriako (260 km) espetxetik Martutenekora lekualdatu dute.

URRIAK 19

EIIOk espetxe aldaketa eta euskal herriratzeak iragarri zituen

Joseba Arregi Martutenera eta Garikoitz Garcia Arrieta Zaballara ekarri, eta Alicia Saez de la Cuesta eta Ugaitz Perez Logroñora eta Iñaki Armendariz Burgosera hurbilduko dituela iragarri du Espetxe Instituzioen Idazkaritzak.

URRIAK 19

Kordobako euskal preso politikoak isolamendutik atera eta bi modulutan batu dituzte.

URRIAK 21

Jaen II espetxeko euskal preso politikoak modulu batean batu dituzte.

URRIAK 22

Asier Aginako preso ohia hil da

2019ko urtarrilean gaixotasun larri batengatik zigorra etenda kaleratu zen preso politiko durangarra.



URRIAK 23

Roberto Lebrero Burgosen

Roberto Lebrero Panizo preso gasteiztarra Sevilla II (960 km) espetxetik Burgoskora (215 km) lekualdatu dute.

URRIAK 23

Arkaitz Agote Dueson

Arkaitz Agote Cillero preso donostiarra Granadako (855 km) espetxetik El Duesokora (170 km) lekualdatu dute.

URRIAK 26

Bittor Franco Estremeran

Bittor Franco Martinez preso barakaldotarra Huelvako (1000 km) espetxetik Estremerakora (520 km) lekualdatu dute.

URRIAK 26

Xistor Haranbururi baldintzapeko askatasuna onartu diote

Xistor Haranburu preso senperetarrari baldintzapeko askatasuna onartu egin dio Kasazio Auzitegiko epaileak.



URRIAK 27

Fernando Alonso Abad 24 urte ondoren libre

Baldintzapean libre gelditu da Fernando Alonso euskal preso politikoa.

URRIAK 27

EIIOak herriratzeak eta hurbilketak iragarri ditu

Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herrira (Zaballara) ekarriko dituela Karmelo Lauzirika eta Jose Juan Garcia, Joseba Borde eta Aitor Esnaola, berriz, Soriara, eta Itziar Alberdi, Juan Jesus Narvaez, Ibai Aiensa eta Mikel Aiensa euskal preso politikoak Logroñora lekualdatuko dituela.

URRIAK 28

Sevilla II-ko euskal preso politikoak isolamendutik atera eta modulu batean batu dituzte. Baina euskal presoetako bat bakarrik gelditu da modulu batean.

URRIAK 30

Jon Zubiaurre Burgosen

Jon Zubiaurre Agirre preso donostiarra Puerto I (1020 km) espetxetik Burgoskora (215 km) lekualdatu dute.

URRIAK 30

Xabier Zabalo Valladoliden

Xabier Zabalo Beitia preso zumarragarra Puerto I (1020 km) espetxetik Valladolidekora (350 km) lekualdatu dute.

URRIAK 30

Joseba Arregi Martutenen

Joseba Arregi Erostarbe preso oñatiarra Villabonako (385 km) espetxetik Martutenera lekualdatu dute.

URRIAK 30

Garikoitz Garcia Zaballan

Garikoitz Garcia Arrieta preso aretxabaletarra Picassenteko (600 km) espetxetik Zaballara lekualdatu dute.

URRIAK 30

Ugaitz Perez Logroñon

Ugaitz Perez Zorriketa preso galdakoztarra Castello II (480 km) espetxetik Logroñokora (170 km) lekualdatu dute.

URRIAK 30

Andoni Otegi Logroñon

Andoni Otegi Eraso preso leaburutarra Almeriako (1005 km) espetxetik Logroñokora (170 km) lekualdatu dute.

URRIAK 30

Iñaki Bilbao “Txikito” euskal preso politikoak bertan behera utzi du independentzia eta sozialismoaren aldeko gose eta komunikazio greba.

AZAROAK 2

Iñaki Bilbao “Txikito” euskal preso politikoak gose eta egarri greba abiatu du independentzia eta sozialismoaren alde.

AZAROAK 5

EIIOak lekualdatze eta euskal herriratzeak iragarri ditu

Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herriko espetxeetara ekarriko dituztela Patxi Uranga, Olatz Lasagabaster (Martutene) eta Xabier Perez (Iruñea), eta Aitor Garcia eta Joseba Segurola Burgosekora eramango dituztela.

AZAROAK 5

Joseba eta Aitzol El Dueson eta Dueñasen

Joseba Borde Gaztelumendi preso politiko ugaotarra Teixeiro (A Coruña, 600 km) espetxetik El Duesokora (170 km) eta Aitzol Maurtua Eguren preso politiko atxondoarra Huelva (1.000 km) espetxetik Dueñasekora (310 km) lekualdatu dituzte.

AZAROAK 6

Galder Cornago Arnaez preso ohia zendu da

44 urteko donostiarrak 2007an Frantzian atxilotu ondoren 2014an askatasuna berreskuratu zuen. Bihotzekoak jota hil da.



AZAROAK 6

Josu Narvaez Logroñon

Josu Narvaez Goñi preso politiko iruindarra Estremera (520 km) espetxetik Logroñokora (170 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 6

Ibai Aiensa, Mikel Aiensa eta Iñaki Armendariz Logroñon eta Burgosen

Ibai Aiensa Laborda eta Mikel Aiensa Laborda preso politiko berriozartarrak Monterroso (Lugo, 635 km) espetxetik Logroñokora (170 km). eta Iñaki Armendariz Izagirre preso politiko iruindarra Herrera (640 km) espetxetik Burgosekora (240 km) lekualdatu dituzte.

AZAROAK 7

Olatz Lasagabaster eta Patxi Uranga Martutenen

Olatz Lasagabaster Anza eta Patxi Uranga Salbide preso politiko usurbildarrak, eta haien alaba bat, Aranjuezeko espetxetik (520 km) irteera-baimenarekiin atera dira, 3. gradua jaso ostean. Hemendik aurrera Martutenen hirugarren graduan beteko dute zigorra.



AZAROAK 9

Espetxe Instituzioetako Idazkaritza Orokorrak adierazi du presoen irteera baimena eta programatutako irteerak, bisean biseko komunikazioak bezala, bertan behera geratzen direla. Lokutorioetako bisita arruntak erdira mugatuko dituzte gainera, eta gehienez bi bisitari joan ahalko zaizkie. Neurri honek hiru astez iraungo du momentuz.

AZAROAK 10

Agustin Almaraz Estremeran

Agustin Almaraz Larrañaga preso politiko bilbotarra Puerto I (1.020 km) espetxetik Estremerakora (520 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 11

Ibon Fernandezek Covid-19an positibo eman du

Esklerosi anikoitza duen Ibon Fernandez Iradi preso politiko lasartearrak positibo eman du Covid-19an eta Lannemezaneko espetxean isolatu dute. Sarek eta Etxeratek bere askatasuna eskatu dute.

AZAROAK 11

EIIOak lekualdatze eta euskal herriratzeak iragarri ditu

Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herriko espetxeetara ekarriko dituztela Oskarbi Jauregi (Martutene) eta Oier Andueza (Basauri) eta Mikel Azurmendi, Maite Pedrosa eta Joseba Lerin Zuerakora eramango dituztela.

AZAROAK 12

Iñaki Bilbao “Txikito” euskal preso politikoak bertan behera utzi du egarri greba

Independentzia eta sozialismoaren aldeko gose grebari komunikazio greba erantsi dio.

AZAROAK 12

Josu Narvaez Logroñon

Josu Narvaez Goñi preso politiko iruñearra Estremerako espetxetik (520 km) Logroñoko espetxera (170 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 13

Huelvako euskal preso politikoak isolamendutik atera eta modulu batean batu dituzte. Etxeratek jakinarazi duenez, gaur gaurkoz, preso bakarra gelditzen da isolamenduan, Soto del Realen dagoen Jurdan Martitegi, alegia.

AZAROAK 19

Iñaki Bilbao “Txikito” euskal preso politikoak independentzia eta sozialismoaren aldeko gose eta komunikazio greba bertan behera utzi du.

AZAROAK 20

EIIOak lekualdatze eta euskal herriratzeak iragarri ditu

Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herriko Martuteneko espetxera ekarriko duela Emilio Salaberria (hirugarren graduan) eta Egoitz Coto El Duesokora, Angel López Anta Mansillakora, Aitor Olaizola Palenciakora eta Zigor Bravo eta Gregorio Vicario Burgosekora eramango dituztela.

AZAROAK 20

Jaione Jauregi Ganten (Belgika) atxilotu eta espetxeratu dute

Jaione Jauregi iheslari politiko lezoarra, 42 urte ihesean ibili ondoren, Ganten atxilotu du polizia belgikarrak, duela 39 urteko akusazio batengatik.

AZAROAK 20
Karmelo Lauzirika Zaballan
Karmelo Lauzirika Orbe preso politiko barakaldoarra Castello I (575 km) espetxetik Zaballako espetxera hurbildu dute.

AZAROAK 20
Aitor Garcia Burgosen
Aitor Garcia Aliaga preso politiko gasteiztarra Jaeneko espetxetik (775 km) Burgoseko espetxera (215 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 20
Joseba Segurola Burgosen
Joseba Segurola Beobide preso politiko urretxuarra Murcia I espetxetik (810 km) Burgoseko espetxera (215 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 21
Mikel Azurmendi Zueran
Mikel Azurmendi Peñagarikano preso politiko beasaindarra Picassenteko (Valencia, 600 km) espetxetik Zuerako espetxera (245 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 24
Xistor espetxealdi arinduan
Xistor Haranburu preso politiko senperatarra kontrol judizialpean egongo da 18 hilabetez, baldintzapekoa gauzatu artean.

AZAROAK 25
Joseba Lerin Zueran
Joseba Lerin Sanchez preso politiko iruindarra Puerto I (1.020 km) espetxetik Zuerako (245 km) espetxera lekualdatu dute.

AZAROAK 26
Mikel Arrieta Sorian
Mikel Arrieta Llopis preso politiko errenteriarra Algeciraseko (1.100 km) espetxetik Soriako (260 km) espetxera lekualdatu dute.

AZAROAK 26
Aitor Esnaola Sorian
Aitor Esnaola Dorronsoro preso politiko legorretatarra Ocaña I (520 km) espetxetik Soriako espetxera (260 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 26
Jakes Esnal hurbildua
Jakes Esnal Donibane Lohitzuneko preso politikoa Saint Martin de Ré-ko espetxetik Lannemezanera lekualdatua izan da.

AZAROAK 27
EIIOak lekualdatze eta euskal herriratzeak iragarri ditu
Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herriko espetxeetara ekarriko dituela Idoia Martinez (hirugarren graduan Zaballara) eta Olga Comes (Iruñara) eta Joanes Larretxea Asturiasekora, Jon Gurtubai Darocakora, eta Guillermo Merino Zuerakora eramango dituztela.

AZAROAK 27
Lierni Armendariz El Dueson
Lierni Armendariz Gonzalez de Langarika Olaberriako preso politikoa A Lamako (740 km) espetxetik El Duesora lekualdatu dute (170 km).

AZAROAK 27
Iurgi Garitagoitia espainiaratua
Iurgi Garitagoitia Salegi preso politiko bilbotarra Soto del Realeko (490 km) espetxera lekualdatu dute espainaratu ondoren. Garitagoitia Frantziako Lannemezan espetxean zegoen.

AZAROAK 28
Oskarbi Jauregi Martutenen
Oskarbi Jauregi Amondarian preso politiko zaldibiarra Curtiseko espetxetik (A Coruña, 600 km) Martutenera hurbildu dute.

AZAROAK 28
Oier Andueza Basaurin
Oier Andueza Antxia preso durangarra Murcia II espetxetik (820 km) Basauriko espetxera hurbildu dute.

AZAROAK 28
Xabier Perez Iruñean
Xabier Perez Aldunate preso iruindarra Cordobako espetxetik (835 km) Iruñeko espetxera hurbildu dute.

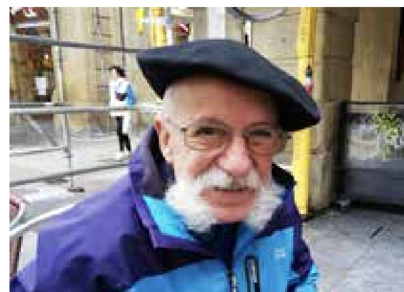
AZAROAK 28
Alicia Saez de la Cuesta Logroño
Alicia Saez de la Cuesta gasteiztarra Castello I espetxetik (575 km) Logroñoko espetxera (170 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 28
Itziar Alberdi Logroñon
Itziar Alberdi Uranga durangarra Estremerako espetxetik (520 km) Logroñoko espetxera (170 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 28
Guillermo Merino Zueran
Guillermo Merino Bilbao durangarra Valencia III espetxetik (600 km) Zuerako espetxera (245 km) lekualdatu dute.

AZAROAK 29
Josetxo Arizkureni bihotzekoa eman dio
Josetxo Arizkuren Ruiz preso politiko iruindarra Murtziako Virgen de la Arixaca ospitaleko ZIUn dago, bihotzekoak eman ostean. Etxeratek eta Sarek bere berehalako askatasuna eskatu dute.

ABENDUAK 2
Emilio Salaberria Martutenen
Emilio Salaberria Etxebeste preso politiko billabonarra El Dueso espetxetik (170 km) Martuteneko espetxera hurbildu dute hirugarren gradura progresioa lortu ondoren.



ABENDUAK 3
Jaione Jauregi Alcalará
Jaione Jauregi Espina Madrideko Soto del Real espetxetik Madrid I Alcala espetxera lekualdatu zuten.

ABENDUAK 4
EIIOak lekualdatze eta euskal herriratzeak iragarri ditu

Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herriko espetxeetara ekarriko duela Balbino Saez eta Jon Igor Solana eta Eider Perez Zuerakora, Asier García eta Ismael Berasategi Villabonakora eta Aitor Herrera El Duesokora eramango dituztela.

ABENDUAK 11
EIIOak lekualdatze eta euskal herriratzeak iragarri ditu

Espetxe Instituzioak iragarri du Euskal Herriko espetxeetara ekarriko duela Karlos Apeztegia (Iruñeara) eta Txuma Altable Soriakora, Jon Etxeberria, Jon Crespo eta Angel Telleria El Duesokora, eta Jon Mirena San Pedro Dueñasekora eramango dituztela.

ABENDUAK 12
Zigor Bravo Sorian

Zigor Bravo Sáez de Urabain preso politiko gasteiztarra Curtis-eko espetxetik (A Coruña, 600 km), Soriako espetxera (260 km) lekualdatu dute.

ABENDUAK 12
Idoia Martinez Zaballan

Arrigorriagako presoa den Idoia Martinez Garcia, Villabonako (Asturias, 385 km) espetxetik Zaballako espetxera hurbildu dute eta hirugarren gradua eman diote.



ABENDUAK 17
Aitor Herrera dueson

Aitor Herrera Vieites A Lama espetxetik El Dueso espetxera heldu zen.

ABENDUAK 17-18
Urrunduak dauden presoak hurbiltzeko

Behatokiaren ordezkaria den Aitzol Aslak eta Etxerateko Patrizia Velezek, bilerak egin zituzten Cordoban eta Sevillan, hainbat eragile instituzional, sozial eta politikorekin. Cordobako espetxearen zuzendariaekin bildu ostean, Andaluziako Parlamentuan, Adelante Andalucia talde parlamentario eta Anticapitalisteekin bildu ziren.

ABENDUAK 18
Lekualdatzeen iragarpena

Espetxe Instituzioak iragarri zuen Josetxo Arizkuren Iruñeako espetxetara ekarriko zuela eta Manex Zubiaga (Burgosera), Imanol Inziarte (El Duesora), Gotzon Aranburu eta Luis Mariñelarena (Dueñasera) eta Alberto Lopez de Lacalla (Villabonara) Lekualdatuko zituztela.

ABENDUAK 18
Vicario, Coto, Berasategi eta Balbi Saenz lekualdatuak

Gregorio Vicario Setién Topaseko Katzelatik Burgoseko espetxera eraman zuten. Egoitz Coto Etxeandia Granadako Albolote Espetxetik Cantabriako espetxera heldu zen. Ismael Berasategi Alacant-Villenatik Asturiaseko Villabonara heldu zen eta Balbino Saenz Olarra Valladolideko Espetxetik Zaballako espetxera hurbildu zuten.

Presoak
Kalea









URRIAK 14
Fernando Alonso Abad baldintzapekoan
Fernando Alonso Abad preso politiko sestaoarra baldintzapeko askatasunean geratu zen 24 urte baino gehiago preso egon ondoren. Joan den uztailean Martuteneko espetxera hurbildu zuten 3. graduaa eman ostean.

AZAROAK 23
Josu Arkauz Arana kalean
Josu Arkauz Arana Arrasateko preso politikoa 29 urte t'erdiko kartzelaldia bete ostean kalera atera da.

AZAROAK 23
Jagoba Codo presoa libre
Jagoba Codo Callejo preso politiko donostiarra aske geratu da; baldintzapean kalean zegoen Jagoba, eta bukatutzat eman diote zigorra.

AZAROAK 29
Asier Ormazabal kalean
Asier Ormazabal Lizeaga preso politiko hernaniarra Frantzian eta Espainian 23 urteko kartzelaldia bete ostean kalera atera da.

ABENDUAK 11
Pakito Mujika libre
Pakito Mujika Garmendia preso politiko ordiziarra aske gelditu da ia 29 urteko espetxe zigorra bete ondoren.

ABENDUAK 11
Oier Urrutia baldintzapekoan
Oier Urrutia Gonzalez preso politiko gasteiztarrak baldintzapeko askatasuna lortu du 11 urte t'erdiko kartzela zigorra bete ostean.





Bada garaia

ETXEAN PRESO

BIZKAIAN
Martín Hernando, Jesus María [3] ✚ ¾ +18
Foruria Zubialde, José Ramón [3] ✚ +70 +17

GIPUZKOAN
Etxaniz Alkorta, Sebas [3] +70 +18
Gogorza Otaegi, Aitzol [2] [*] ✚ 🔒 ¾ +21

PARIS
Urrutikoetxea Bengoetxea, Iosu +65 👪

LAPURDIN
Haranburu, Frederic +65 👪 +31

EUSKAL HERRIAN

CP ARABA
ZABALLA
C.P. Araba
Portillo San Miguel, 1. N-1, km. 340
01230, Langraitz (Araba)
Agirre Ibañez, Xabier [3] ¾
Saenz Olarra, Balbino [2] [*] 🔒 +18
Martínez Garcia, Idoia [3] 🔒 ¾ 👪 +23

García Arrieta, Garikoitz [*]
Lauzirika Oribe, Karmelo [2] +15

BESARKADA ETXEA - Gasteiz
Iparragire Burgoa, Ibon [2] [*] ✚ 👪

AITAMEMI OSPITALEA - Arrasate
Arronategi Azurmendi, K. [2] [*] ✚ ¾ 👪 +23

CP BILBAO
BASAURI
Lehendakari Agirre 92
48970, Basauri (Bizkaia)
Andueza Antxia, Oier [2] 👪 ¾ +19
Fano Aldasoro, Unai [2] 👪

CP DONOSTIA
MARTUTENE
Martutene kalea, 1
20014, Donostia (Gipuzkoa)
Labeaga Garcia, Urko [3] 👪 ¾ +22
Salaberria Etxebeste, Emilio [3] +65 ¾ +18
Uranga Salbide, Patxi [3] 👪 ¾
Lasagabaster Anza, Olatz [3] 👪 ¾

Arregi Erostarbe, Joseba [2] ¾ +70 🔒 +29
Atristain Gorosabel, Javier [2] 👪
Jauregi Amondarain, Oskarbi [2] 👪 +19

CP PAMPLONA I
IRUÑEA
C/ Colina Santa Lucía, s/n,
31012 Pamplona (Nafarroa)
Apeztegia Jaka, Karlos [2] 👪 +23
Arizkuren Ruiz, Josetxo [2] ✚ 👪 +60 🔒 +21
Ramada Estevez, Fco. José [2] ¾ 👪 +19
Pérez Aldunate, Xabier [2] ¾ +15
Comes Arranbillet, Olga [2] ¾

✚ *Larriki gaixo*
🔒 *Zigor batuketa*
¾ *Baldintzapeko askatasunerako epeak*
👪 *Gurasoa*
+60 *+60 urte*
+70 *+70 urte*
+15 *15 urtetik gorako espetxealdia aurten*
[2] *2. gradua*
[3] *3. gradua*
[*] *100.2 artikuluak malgutasun printzipioa sartzen du, sailkapen graduetako bakoitzaren aspektuak konbinatuz zigor-betetze eredua ezarriz.*

C.P. EL DUESO
SANTOÑA
170 km - 1h 58'

Avenida de Berriá SN
39740 Santoña (Cantabria)

Agote Cillero, Arkaitz 2
Borde Gaztelumendi, Joseba 2 +60 ¾ +18
Crespo Ortega, Jon 2 ¾ +18
Coto Etxeandia, Egoitz 2 ¾ +18
Etxeberria Oiarbide, Jon 2
Herrera Vieites, Aitor 2 +17
Herrador Pouso, Juan Carlos 2
Inziarte Gallardo, Juan Manuel 2 +65
Telleria Uriarte, Angel 2 +60
Armendariz G.Langarika, Lierni 2 +20

C.P. LOGROÑO
170 km - 2h 07'

Calleja Vieja, 200, Apdo. 217
26006 Logroño

Aiensa Laborda, Ibai 2 +18
Aiensa Laborda, Mikel 2 +19
Aragon Iroz, Santiago 2 +19
Fresnedo Gerrikabeitia, Aitor 2 ¾ +24
Lupiañez Mintegi, Gorka 2 ¾
Mardones Esteban, Asier 2 +16
Narvaez Goñi, Juan Jesus 2
Otegi Eraso, Andoni 2 +18
Pérez Zorriketa, Ugaitz * +18
Vidal Álvaro, Gorka 2 ¾ +16
Alberdi Uranga, Itziar *
Oña Ispizua, Josune 2 +16
Saez de la Cuesta, Alicia 2 +19

C.P. BURGOS
215 km - 2h 17'

Ctra. De Villamar, s/n Apdo. 253
09071 Burgos

Arri Pascual, Álvaro 2 ¾ +25
Aretxabaleta Rodriguez, Liher *
Armendariz Izagirre, Iñaki * ¾ +22
García Aliaga, Aitor 2 +19
Lebrero Panizo, Roberto * ¾ +19
Segurola Beobide, Joseba 2 ¾ +17
Sola Campillo, Aurken 2
Vicario Setien, Gregorio * +60 +19
Zubiaga Bravo, Manex 2 +18
Zurutuza Sarasola, Jose Antonio 2 +16
Zubiaurre Agirre, Jon +19

C.P. ZARAGOZA
ZUERA
245 km - 2h 54'

Carretera Nacional 330, km. 539
50298 Zuera (Zaragoza)

Agirre Lete, Juan Luis ¾ +24
Azurmendi Peñagarikano, Mikel 2 ¾ +22
Barrios Martín, José Luis * ¾ +22
Bilbao Gaubeka, Iñaki ¾ +22
Garces Beitia, Iñaki 2 ¾ +22
Legina Aurre, Kepa +65 ¾ +21
Lerin Sánchez, José Ángel 2
Solana Matarran, Jon Igor 2 +20
Merino Bilbao, Guillermo 2 ¾ +20
Martínez de Osaba Arregi, Igor 2 +21
Murga Zenarruzabeitia, Andoni 2 ¾ +24
Pérez Aristizabal, Eider 2 +19
Pedrosa Barrenetxea, Maite 2 ¾ +22

C.P. DAROCA
ZARAGOZA
345 km - 3h 31'

Ctra. Nombrevilla, s/n
50.360 Daroca (Zaragoza)

Bengoa López de Armentia, Asier 2 ¾
Gurtubai Sánchez, Sebas 2 ¾ +18
López de Okariz, Unai 2 +19
Marcos Álvarez, Faustino 2 ¾

C.P. SORIA
260 km - 2h 57'

c/ Marqués del Saltillo n. 1
42071 Soria

Arrieta Llopis, Mikel 2 ¾ +21
Arruarte Santacruz, Garikoitz 2 ¾ +17
Altable Etxarte, Jesús Mª 2 +60 ¾ +26
Bravo Saez de Urabain, Zigor 2
Esnaola Dorronsoro, Aitor *
San Argimiro Isasa, Mikel 2 ¾ +18
Rodríguez López, Asier *

C.P. DUEÑAS LA MORALEJA
PALENCIA
310 km - 3h 03'

Carretera P-120
34210 Dueñas (Palencia)

Aranburu Sudupe, Gotzon 2 +21
Borrero Toribio, Asier
Goikoetxea Gabirondo, Andoni
Karrera Arenzana, Asier 2 +20
Loran Lafourcade, Gorka 2 ¾ +17
San Pedro Blanco, Jon Mirena 2 ¾ +25
Olaizola Baseta, Aitor * +19
Maurtua Eguren, Aitzol * ¾ +18
Mariñelarena Garziandia, Luis 2 +19
Vallejo Franco, Iñigo * +17

C.P. VALLADOLID
VILLANUBLA
355km - 3h 36'

Ctra. Adanero - Gijón km.94
47620 Villanubla (Valladolid)

Zabalo Beitia, Xabier * ¾ +18

C.P. LEÓN
MANSILLA
370 km - 3h 36'

Finca Villahierro
24210 Mansilla de las Mulas (León)

Ginea Sagasti, Josu 2 ¾ +18
López Anta, Ángel * +18
Rubenach Roiz, Jon +17
Subijana Izquierdo, Juan Carlos +18

C.P. ASTURIAS
VILLABONA
385 km - 3h 57'

Finca Tabladillo (AS17-Avilés)
33480 Villabona (Asturies)

Berasategi Eskudero, Ismael 2 +17
Blanco Santisteban, Zigor 2 ¾ +18
García Justo, Asier 2 +19
Gómez Ezkerro, Jesus María 2 +60 ¾ +20
Larretxea Mendiola, Joanes 2
López de la Calle Gauna, Alberto 2 +60 +16
Yañez Ortiz de Barron, Iratxe 2

C.P. TOPAS
SALAMANCA
460 km - 4h 32’

Ctra. N-630, km. 314
37799 Topas (Salamanca)
Etxeberria Martin, Iñaki ¾ +24
Arriaga Martinez, Josune * +60
Gartzia Montero, Ainhoa * +17
Zaldua Iriberri, Itsaso

C.P. ÁVILA
BRIEVA
475 km - 4h 09’

Carretera de Vicolozano, Apdo. 206
05194 Brieva (Ávila)
López Resina, Dolores +70 +19
Iparragirre Genetxea, Marixol +16

C.P. MADRID I
ALCALÁ
450 km - 4h 49’

Carretera de Alcalá Meco, km. 4,5
28803 Alcalá de Henares (Madrid)
Jauregi, Jaione +60

C.P. MADRID III
VALDEMORO
480 km - 4h 51’

Carretera de Pintoa
San Martín de la Vega, km. 5
28340 Valdemoro (Madrid)
Otegi Unanue, Mikel 2 +17

C.P. MADRID V
SOTO DEL REAL
430km - 4h 26’

Carretera M-609, km. 3’5
28791 Soto del Real (Madrid)
Fuentes Villota, Raúl *
Garitagoitia Salegi, Iurgi
Martitegi Lizaso, Jurdan

C.P. MADRID VI
ARANJUEZ
520km - 5h 07’

Carretera N-400, km. 28
28300 Aranjuez (Madrid)
Atxurra Egurrola, Julen +60 +24
Gutiérrez Carrillo, Iñigo 2 ¾
Zapirain Romano, Iñigo
Etxebarria Caballero, Beatriz + Umea
Lizarraga Merino, María + Umea 2

C.P. MADRID VII
ESTREMERA
520 km - 5h 06’

Crta. M-241, km. 5,750
28595 Estremera (Madrid)
Almaraz Larrañaga, Agustín * ¾ +25
Franco Martínez, Bittor * ¾ +18
Troitiño Arranz, Antton * +60 ¾ +30

C.P. CASTELLÓ II
ALBOCASSER
480 km - 5h 18’

Paraje Mascarell, CV-129, km. 15
12140 Albocasser (Castelló)
Iragi Gurrutxaga, Harriet * +20
Karasatorre Aldaz, Juan Ramón * +19
Markes Zelaia, Patxi ¾ +22
Zelarain Ortiz, Oskar * +18

C.P. CASTELLÓ I
575 km - 5h 39’

Carretera de Alcore, km. 10
12006 Castelló
Cano Hernandez, Pedro María +18
Gallastegi Sodupe, Orkatz +17

C.P. VALENCIA III
PICASSENT
600 km - 5h 45’

Centro Penitenciario Apdo. 1.002
46220 Picassent (Valencia)
Badiola Lasarte, Asier *
González González, Jon 2 +16
Barbarin Iurrebaso, Ainhoa +18
Mendizabal Mujika, Idoia * +15

C.P. TEIXEIRO CURTIS,
A CORUÑA
600 km - 5h 59’

Carretera de Paradela s/n
15310 Curtis (A Coruña)
Eskudero Balerdi, Gregorio +65 +18

C.P. A LAMA
PONTEVEDRA
740 km - 7h 24’

Monte Racelo, s/n
36.830 A Lama (Pontevedra)
Goieaskoetxea Arronategi, Eneko
Makazaga Azurmendi, Xabier * +19
Martínez Ahedo, Gorka * +23

C.P. HERRERA DE LA MANCHA
CIUDAD REAL
640 km - 6h 14’

Carretera de Argamarsilla. Apdo. 77
13200 Manzanares (Ciudad Real)
Polo Escobes, Sergio +21

C.P. ALACANT II
VILLENA
700 km - 6h 52’

Carretera Nacional 330, km. 66
03400 Villena (Alicante)
Ayestaran Legorburu, J. Lorenzo +60
Goikoetxea Basabe, Arkaitz
Iglesias Chouzas, Juan Carlos * +21
Vila Mitxelena, Fermin

C.P. ALACANT I
FONTCALENT
745 km - 7h 15’

Pol. la Vallonga, s/n Apdo. 5.050
03113 Alacant
Badillo Borde, Irkus 2 ¾ +16

C.P. MURCIA I
EL PALMAR
810 km - 7h 51’

Carretera Mazarrón, km. 3
30120 El Palmar (Murcia)
Novoa Arroniz, Jose Mari +21

C.P. MURCIA II
CAMPOS DEL RIO
820 km - 7h 55’

Paraje Los Charcos
30191 Campos del Río (Murcia)
Izpura Garcia, Mikel +60 ¾ +21
Palacios Abad, Gorka +17
San Sebastián Gaztelumendi, Mikel
Troitiño Ciria, Jon * +15

C.P. JAÉN II
775 km - 7h 36'
Carretera Bailén-Motril, km. 28
23009 Jaén
Aginagalde Ugartemendia, Beñat
Guridi Lasa, Iñigo +20
Sarasola Yarzabal, Mattin

C.P. CÓRDOBA ALCOLEA
835 km - 8h 24'
Ctra Sevilla-Madrid, km. 391 Apdo. 479
14014 Córdoba
Gallaga Ruiz, Javier +22
Portu Juanena, Igor
Egues Gurrutxaga, Ana Belen **+19**

C.P. ALBOLOTE GRANADA
855 km - 8h 19'
Carretera Colomera km. 6 Apdo. 2.062
18220 Albolote (Granada)
Bilbao Solaetxe, Unai +18
Miner Villanueva, Imanol +18
Olarra Guridi, Jon +18
Ugarte López de Arkaute, Diego +16
Mujika Goñi, Ainhoa **+18**

C.P. SEVILLA II
960 km - 9h 33'
Paraje las Mezquitillas SE 451 km. 5,5
41530 Morón de la Frontera (Sevilla)
Agirresarobe Pagola, Gurutz
Arakama Mendia, Iñaki +23
Arzalluz Goñi, Asier +18
Etxabarri Garro, Juan Mª +22
Etxeberria Goikoetxea, Garikoitz
Olabarrieta Colorado, Iker +15

C.P. HUELVA
1.000 km - 9h 53'
Carretera de la Rivera, s/n
21610 Huelva
Besance Zugasti, Juan Carlos
García Gaztelu, Xabier +20
García Jodrá, Fernando +20
Lima Sagarna, Iker +18
Gallastegi Sodupe, Irantzu **+21**

C.P. ALMERÍA
1.005 km - 9h 40'
Carretera Cuevas de los Ubedas, km. 2,5
04071 El Alquián (Almería)
Krutxaga Elezkano, Iñaki +20
Viedma Morillas, Alberto +19
Galllastegi Sodupe, Lexuri **+18**

C.P. PUERTO I CÁDIZ
1.020 km - 10h 10'
Carretera Jerez-Rota,
km. 6, 4 Apdo. 555
11500 Puerto de Santa María (Cádiz)
Elejalde Tapia, Fernando +23
Garate Galarza, Endika +16
Ordoñez Fernández, Josu +19

C.P. PUERTO III CÁDIZ
1.020 km - 10h 10'
Carretera Jerez-Rota,
km. 6, 4 Apdo. 555
11500 Puerto de Santa María (Cádiz)
Agirrebarrena Beldarrain, Aitor +18
Barreras Díaz, Oskar +23
Beobide Arza, Ibai
Bienzobas Arretxe, Jon Mikel +21
Castro Zabaleta, Manex
Cotano Sinde, Aitor
Dorronsoro Malaxetxebarria, J.M. +27
Etxeberrria Garaikoetxea, J. Mari +18
Parot Navarro, Unai +31
Orbe Sevillano, Zigor +16

ESTATU FRANTSESEAN

MONT DE MARSAN C.P.
260 km - 1h 51'
Chemin de Pémégnan B.P. 90629
40.006 Mont-de-Marsan Cedex
Etxaburu Artetxe, Aitzol
Goienetxea Iragorri, Xabier
Iruretagoiena Lanz, Luis +60
Martínez Bergara, Fermin +60 ¾ +16
Mujika Andonegi, Ander
Reta de Frutos, Iñaki +60
Sirvent Auzmendi, Ekaitz
Suberbiola Zumalde, Igor
Urbieta Alkorta, Josu

LANNEMEZAN C.P.
330 km - 2h 18'
Chemin de la Plaine B.P. 166
65.307 Lannemezan Cédex
Abaunza Martínez, Javier +18
Agerre, Didier ¾ +19
Agirregabiria del Barrio, Arkaitz
Aspiazu Rubina, Garikoitz
Barandalla Goñi, Oihan
Esparza Luri, Iñaki +16
Esnal, Jakes +65 +31
Fernández Iradi, Ibon +17
Iriondo Iarza, Aitzol
Karrera Sarobe, Mikel
Maiza Artola, Gurutz +70
Oiartzabal Txapartegi, Asier +19

MURET C.D.
425 km - 3h 08'
Route de Seysses B.P. 312
31.605 Muret Cédex
Fernández Aspurtz, Joseba
Parot Navarro, Ion +65 +31

RENNES C.P.
795 km - 7h 39'
18 bis, Rue de Châtillon B.P. 3.107
35.031 Rennes Cédex
Aramendi Juanena, Alaitz
Moreno Martínez, Itziar

ROANNE C.D.
845 km - 7h 58'
Georges Mandel B.P. 10.008
42.311 Roanne Cédex
Beyrie, Lorentxa ¾ +19

REAU SUD FRANCILIEN C.P.
930 km - 8h 33'
CR 8 Lieu dit du Moulin à Vent
77.550 Réau
Lesaka Argüelles, Izaskun
Ozaeta Mendikute, Ainhoa
Sorzabal Díaz, Iratxe

** Estatu espainoleko espetxeen urruntasuna Donostia-tik zenbatua.*
** Estatu frantseseko espetxeen urruntasuna Bilbo-tik zenbatua.*


izan
bidea
presoak
etxera!


EUSKAL PRESO
ETA IHESLARIAK
ETXERA


izan
bidea
etxera

Presoen Aldeko Batzordea Zuatzu, Easo eraikina, 4 behea,
20018 Donostia (Euskal Herria)
L.G. / D.L.: SS-1471-2012

EPPK:
Dispertsio eta urruntasunaren mapa

